

Monitoring médií

1. 9. – 30. 9. 2012

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

CESTA K ŽIVOTU
TRANSFORMACE SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Název: Zlatonosní opuštěnci
Zdroj: Euro
Datum: 03.09.2012
Str.: 32
Číslo: 36
Rubrika: Report ochrana práv dětí
Odkaz: <http://www.euro.cz>
Zkratka zdroje: CEEU

Klíčová slova: Sociální (6), sociálních (4), sociálně (3), transformace (2), služeb (2), služby (2), transformaci, služba

Zlatonosní opuštěnci

Od příštího roku se zásadním způsobem začne měnit péče o ohrožené děti. Kritici shora řízenou **transformaci** považují za hazard

Vskutku ambiciózní cíl si stanovilo ministerstvo práce a **sociálních** věcí. Během několika let chce snížit počet dětí, které jsou odkázány na ústavní péči, na desetinu. Teď jich v dětských a výchovných domovech a dalších zařízeních žije kolem jedenácti tisíc. Jako první by z ústavů měla vymizet batolata. Do dvou let už nemají být předávána do péče tet a sester v kojeneckých ústavech a dětských domovech. Místo toho by měla zůstat v původních rodinách či najít náruč adoptivních rodičů nebo pěstounů.

Myšlenka jistě bohulibá, s ní lze jen souhlasit. Přesto vzbuzuje hluboké emoce a pŕtky mezi zastánci a kritiky připravované **transformace** péče o ohrožené děti, kteří upozorňují na řadu úskalí této idey. Základním stavebním kamenem má být novela zákona o **sociálně**-právní ochraně dětí, již v červnu schválili poslanci. Senátoři jí ale kvůli řadě pochybností zelenou nedali. Norma se vrací do sněmovny, ale všeobecně se předpokládá, že bude hned zkraje zářijové schůze posvěcena. A revoluce může začít. Peněz bude stejně Ať již nasloucháte jedné či druhé straně, obě své postoje zaštiťují právem dětí na dětství a rodičovskou lásku. Nikdo přitom nepochybně, že ústavní výchova, byť sebelepší, rodinný život nenahradí. Obě strany se ale dost liší v názoru na postup, jak počet dětí v ústavech snížit. Zatímco předkladatel zmíněné novely a různé neziskové organizace, nadace či sdružení míní, že jedinou cestou, jak pohnout skálami, je velký třesk, jejich odpůrci dávají přednost evoluci. Podle nich je **transformace**, která začíná shora, hlavně velkým pokusem na dětech.

"Bez ohledu na to, jaké změny se připravují, je dlouhodobým problémem špatná prorodinná politika. Rodiny nefungují, nemají peníze na jídlo, bydlení, léky. To se pak odráží na dětech, které končí v ústavech," vysvětluje mluvčí ministerstva zdravotnictví Vlastimil Sršeň. Přestože většina politiků již dlouhá léta deklaruje podporu rodinné péči před ústavní, dosud se de facto prevenci, sanaci rodin věnovalo jen málo pozornosti. I proto jsou ústavy z poloviny zaplněné dětmi ze **sociálních** důvodů. Jak vyčíslila nedávná analýza ministerstva vnitra, která mapovala osudy dětí, jež prošly institucionální výchovou v letech 1995 až 2004, polovina z nich se v dospělosti dopustila trestné činnosti. Z absolventů dětských domovů trestný čin spáchala čtvrtina, vyšší skóre vykazují lidé po odchodu z výchovných ústavů. Právě odložení kojenci a batolata jsou nejvíce deprivováni tím, že nemají zkraje svého života ke komu přilnout, jak dokazují četné mezinárodní výzkumy a odborné práce, jež

inspiroval světově uznávaný psycholog Zdeněk Matějček. Mottem jeho díla je nezastupitelná úloha rodiny.

I kdyby se odhlédlo od újmy, jíž ústavní výchova dětem přináší, patří tento typ péče zároveň k vysoce nákladným. Měsíční pobyt dítěte v domově vyjde v průměru na 40 tisíc korun, náklady na sanaci rodiny dosahují jen o něco více než desetiny této částky. Celkově se na péči o ohrožené děti vydává 6,5 miliardy korun, z toho tři čtvrtiny jdou na ústavní péči. MPSV chce poměr obrátit ve prospěch prevence, sanace rodiny, terénní práce a náhradní rodinné péče.

Udržet děti v rodinách Alfou a omegou nastupujících změn má být prevence. I když chtělo by se s kritiky usklíbnout, že tímto směrem mohl resort **sociálních** věcí jít již před mnoha lety.

Novela má být především o změně pracovní

náplně zaměstnanců orgánu **sociálně**-právní ochrany dětí (OSPOD). Ti by se měli ve větší míře než dosud snažit pracovat s rodinami, aby děti udržely v přirozeném prostředí.

"Zatím jsme příliš zaměřeni na řešení následků, tedy odebrání dětí. Naprosto například chybí **služba**, která by lidem pomohla získat rodičovské kompetence. Podobně by se mělo pracovat s rodinami, které přijdou o bydlení, dostanou se do finančních problémů," vysvětluje ředitel odboru rodiny a ochrany práv dětí MPSV Miloslav Macela.

Celá agenda OSPOD trpí podle něj systémovým problémem. **Sociální** pracovník má před sebou dvě varianty. Buď bude pracovat s rodinou, což je náročné a u čehož stále existuje riziko, že to nevyjde. Anebo zvolí jednodušší možnost – umístí dítě do ústavu, kde má zajištěnu postel, teplo, jídlo a nezbytnou péči. "My jim chceme cestu ztížit. Nejprve budou muset odpracovat s rodinou vše, co jde. Pochopitelně vyjma ohrožení dítěte, to musí jít z rodiny hned," zdůrazňuje ředitel.

Sociální pracovníci mohou ke své práci podle něj využívat terénních **služeb** neziskových organizací či obcí. "Navíc to, co se odehraje v rodině, je levné," podává další argument Macela.

Jenže nelze všechno házet na pracovníky OSPOD. Jak zjistila analýza Výzkumného ústavu práce a **sociálních** věcí, jejich počty jsou značně poddimenzované. V průměru jich po republice chybí třetina.

"Jsou také ve dvojmíni. Na jedné straně nemají děti dávat do ústavů, na druhé straně čím dál více dětí tam přichází na žádost rodičů, kteří se o ně nemohou nebo nechtějí starat," popisuje praxi ředitelka Dětského centra Veská Drahomíra Peřinová.

Na jednu pracovníci přitom v průměru připadá podle oficiálních čísel 360 případů ročně.

"Jsou opravdu přetížené. Při agendě, kterou dnes mají, je to, co se po nich bude chtít, skoro nereálné," zdůrazňuje Hana Pazlarová z katedry **sociální** práce Filozofické fakulty UK v rozhovoru pro magazín z edice Otvíráme, který vydává agentura PubliCon. Nehledě na to, že rodinám v nouzi se těžko pomáhá, když v zemi téměř neexistuje **sociální** bydlení.

Pardubický vzor Velké střety vznikají nad plánem MPSV zrušit do roku 2014 dnešní podobu kojeneckých ústavů, které ovšem spravuje ministerstvo zdravotnictví. Lidé bdící nad touto agendou považují plán ředitele Macely a jeho týmu za absurdní.

Kojeňáky ročně projde na dvě tisícovky dětí, z nichž více než polovina se vrací do původních biologických rodin, necelá čtvrtina jde do adopce a desetina k pěstounům.

V ústavní péči zůstává třináct procent z nich. Průměrná délka pobytu je čtyři měsíce. Nejdéle, někdy i dlouhá léta, zůstávají těžce hendikepované děti.

"Bohužel počty umisťovaných dětí nemůžeme nijak ovlivňovat. Dostávají se do ústavů buď po rozhodnutí soudu, nebo na popud samotných rodičů," vysvětluje mluvčí resortu Vlastimil Sršeň. Od roku 2005 se ústavy postupně transformují, aby vyšly co nejvíce vstříc potřebám dětí. V roce 2009 vznikl na půdě resortu po vzoru Německa návrh zákona o dětských centrech, jehož cílem bylo co nejvíce domovy otevřít ven, rozšířit ambulantní péči, nabídnout stacionáře, odlehčovací a další

odborné **služby** a minimalizovat lůžkovou péči. Prostě přeměnit je na jakási centra, kam by mohlo přijít dítě či rodina v krizi. Bohužel vzhledem k následným politickým turbulencím se ke schvalování návrhu nikdo z politiků nedostal, cíl ale zůstává. Některá z center by se měla úzce provázat s perinatologickými pracovišti, rostou totiž počty hendikepovaných novorozenců (viz Pohyb v kojeneckých ústavech).

Některé z ústavů se již mění, jako například pardubické centrum Veská. Zatím zde také poskytují hlavně lůžkovou péči odloženým, týraným či nemocným batolatům. Ale zřídili i deset lůžek pro matky s dětmi, deset lůžek pro starší sourozence umístěných dětí, školku nejen pro své děti, ale i pro děti zvenku, kterým se nepodařilo dostat se jinam, denní pobyty na lůžku pro vážně nemocné děti, poskytují ambulantní **služby** pro děti v náhradní rodinné péči a participují na přípravě pěstounů.

"U nás máme buď děti opuštěné, nebo na žádost rodičů, kteří nejsou schopni či ochotni změnit svůj životní styl, dále děti z rozhodnutí soudu. Poslední skupinou jsou vážně nemocné děti, které vyžadují intenzivní terapii," popisuje ředitelka dětského centra Peřinová. Výjimkou nejsou ani nezletilé matky, ve Veské žijí momentálně dvě. Bilanci má domov ale velmi dobrou: dvě třetiny přijatých dětí se vracejí ke svým rodinám, zbytek jde do náhradní rodinné péče.

Ani ředitelka Peřinová ale nevěří tomu, že by se během roku a půl podařilo zatočit kouzelným prstenem, který by dokázal zařídít, aby se nedostávaly malé děti do ústavů: "Problematika je hlubší. Zaplétají se do ní děti, které mají složitý vstup do života následkem alkoholismu, narkomanie matky nebo její psychické choroby. Navíc soudy rozhodují pomalu a zbytečně prodlužují pobyt dětí v ústavech." Přestože mnozí odborníci z druhé strany barikády míní, že neexistuje dítě, pro něž by se nenašla rodina, jsou tyto profesionálky více či méně skeptické, jakkoli by to všem "svým" dětem přály. Koneckonců i největší odpůrci ústavní péče pro malé děti si neumějí představit, že by v nějaké podobě vůbec neexistovala zařízení například pro těžce postižené děti vyžadující nonstop péči. "Někdejší kojenecké ústavy by se mohly transformovat v malá rodinná centra nebo stacionáře," doplňuje ředitelka Střediska náhradní rodinné péče Věduna Bubleová v již citovaném magazínu Otvíráme. Často se také zapomíná na alespoň jeden pozitivní rys kritizované ústavní péče: žádné dítě u nás nezůstane bez pomoci na ulici.

Nekontrolovaní pěstouni Další stinnou stránkou je absolutní nedostatek pěstounů, kteří by pečovali o děti, o něž se původní rodina postarat nemůže nebo nechce. "V našem dětském centru je připraveno několik dětí, které by mohly okamžitě k pěstounům, ale ti bohužel nejsou," potvrzuje Peřinová.

Problém je hlavně u romských dětí, česká společnost si je nerada bere, protože není ochotna akceptovat specifika jiného etnika, a pěstouni z řad Romů téměř neexistují.

Resort práce ale přesto věří, že se mu podaří vzbudit dostatečný zájem o pěstounství. A že vedle těch dlouhodobých vzniknou tzv. pohotovostní pěstouni, kteří budou 24 hodin denně připraveni přijmout ohrožené dítě a starat se o něj, dokud se pro něj nevytvoří prostředí na dlouhý běh.

Jedním z lákadel má být profesionalizace pěstounství a osvětová kampaň na zvýšení jeho prestiže.

Aby se podařilo absolutně minimalizovat počty dětí v domovech, musejí se jich najít stovky. Díky tomu, že se navýší odměny pro pěstouny (viz Vyšší odměny), již se o tuto profesi začalo zajímat více lidí. Ale ne každý z nich, byť by ho vedly dobré úmysly, se může stát dobrým pěstounem. Ředitel Macela počítá, že síto bude velmi husté: z deseti zájemců zůstane jen jeden vybraný pěstoun.

Ideálním kandidátem je člověk s rodičovskými kompetencemi, otevřený k přijetí dítěte s potížemi, musí si umět včas říci o pomoc, je zdravý po všech stránkách a má zázemí pro rodinnou péči.

Již nyní ale osm až devět procent pěstounů selhává, a to hlavně vinou špatného výběru a mizivé podpory zvenčí. Krachu by měla zabránit pečlivější příprava, ovšem text schválené novely nic takového nezaručuje.

"Z novely vymizela možnost, aby organizace pověřené k výkonu **sociálně**-právní ochrany dětí mohly samy organizovat vyhledávání žadatelů, vytvořit dobrý výcvikový program a žadatele vyškolit a vycvičit. Tuto povinnost zákon ponechává jen na krajských úřadech, jako tomu bylo dosud. Nyní však je příprava a vyhodnocení žadatelů na velmi nízké úrovni," kritizuje ředitelka Institutu náhradní rodinné péče Petra Vrtbovská, která jinak novelu považuje za nutnou a vítanou. Vadí jí ale i další ustanovení nové normy: nebude omezen počet dětí na pěstouna. "V pseudorodinách se budou nadále kupit děti, jejichž potřeby velká rodina nemůže naplnit. Tyto rodiny budou dostávat velké finanční prostředky a také se budou dožadovat úlevných **služeb** a dalšího servisu. To je drahé a nedobré pro děti," vysvětluje. Celkově kritizuje velkou míru práv pěstounů, jež ale není v zákoně kompenzována dostatečnou kontrolou, jestli pečují správně, jak zařídít, aby špatní pěstouni nedostávali peníze a netrápili děti. "Miminka půjdou do rodin. Také starší děti půjdou do rodin. A pak to bude vabank. Jako dosud, ale nebezpečnější. Pěstounů totiž bude víc a budou mít mnoho práv. A nikdo je nebude moci účinně ovlivnit," varuje Vrtbovská.

Jak si myslí mnoho kritiků, razantním změnám měly předcházet pilotní projekty, na nichž by se vychytaly chyby, díry, vedlejší cesty. "Začít by se mělo zdola a na malém kousku. Na dobrém příkladu ukázat, jak by se mělo postupovat dále," říká například Věduna Bubleová.

Doufejme, že alespoň v případě dětí zvítězí zdravý rozum. Koneckonců ani ředitel Macela není přesvědčen, že změny půjdou tak rychle, jak jsou narýsovány. "Musíme připravit revoluci, abychom dosáhli alespoň evoluce," míní.

Vyšší příspěvky

Příspěvky na úhradu potřeb dítěte (v Kč)

Věk Zdravé Postižené Postižené Postižené dítě, Postižené dítě dítě, dítě, stupeň III dítě,

stupeň I stupeň II stupeň IV

Do 6 let 4500 4650 5550 5900 6400

6–12 let 5550 5650 6800 7250 7850

12–18 let 6350 6450 7800 8300 8700

18–26 let 6600 6750 8100 8600 9000

pramen: novela zákona 359/1999

Drahé ústavy

Náklady na 1 dítě v pobytových zařízeních (2010)

Typ zařízení Celková Celkové roční Náklady na Náklady na

kapacita náklady (v Kč) 1 dítě/měsíc 1 dítě/měsíc

neinvestiční včetně investic

Výchovné ústavy 1307 760 412 000 39 044 41 113

Dětské domovy se školou 628 300 275 000 39 845 41 956

Diagnostické ústavy 562 489 021 000 48 863 54 771

Dětské domovy 5089 1 098 260 000 17 981 23 418

Kojenecké ústavy 1871 788 200 000 35 106 37 541

Celkem 9457 3 436 168 000 30 278 39 352

pramen: Analýza legislativy, řízení a financování, VÚPSV

Pohyb v kojeneckých ústavech

Činnost kojeneckých ústavů a dětských domovů pro děti do 3 let (2011)

Ukazatel 2011 2010 2000

Počet zařízení 34 34 39

Počet míst 1783 1963 2060

Počet přijatých v daném roce 2131 2077 1842

Z toho děti se speciálními potřebami 710 358 355

Romské 403 433 483

Týrané 78 55 50

Důvod přijetí:

Zdravotní 958 743 434

Zdravotní + **sociální** 440 380 350

Sociální 733 954 1058

Počet propuštěných v daném roce 2195 2085 1838

Důvod propuštění:

Do vlastní rodiny 1264 1132 845

Do osvojení 442 484 457

Do náhradní rodinné péče 197 192 180

Do dětského domova 137 169 213

Do domova pro osoby s postižením 56 39 77

Jinam 99 69 66

Počet zemřelých v daném roce 8 17 23

pramen: ÚZIS

Vyšší odměny

Měsíční výše hrubých odměn (v Kč)

Východiska Odměna

1 dítě 8 000

2 děti 12 000

3 děti 20 000

Alespoň 1 dítě ve II. až IV. 20 000

stupni závislosti

Emergentní pěstoun 20 000/24 000*

*na dítě ve II. až IV. stupni závislosti

pramen: novela zákona 359/1999

Naproti tomu:

Náklady 9947 Kč

na 1 dítě/měsíc

u pěstouna

Náklady 4651 Kč

na sanaci

rodiny/měsíc

Děti v ústavech

Počty dětí dle typu zařízení vyjma kojeneckých ústavů (2011)

Typ zařízení Počet Lůžková Počet
zařízení kapacita dětí
Dětský 149 5162 4451
domov
Dětský domov 31 1074 761
se školou
Výchovný 33 1439 1395
ústav
Diagnostický 14 589 543
ústav
Celkem 227 8264 7150
pramen: ČSÚ

Foto: Najde rodinu?. Hlavním cílem reformátorů je do dvou let vymýtit ústavní péči pro opuštěné děti do tří let.

Foto: Jako doma. Řada dětských domovů se snaží o děti pečovat v prostředí, které co nejvíce připomíná běžné bydlení.

FOTO - Hynek Glos

Foto: Útočiště pro matky. V dětském centru Veská u Pardubic nežijí jen ohrožené děti. Azyl zde například našla i maminka Jana se svými dcerkami Kristýnkou a Evičkou.

FOTO - Hynek Glos

O autorovi: Marcela Alföldi Šperkerová - alföldi@mf.cz;

Název: Výstavba domů pro postižené bude pokračovat
Zdroj: ČT 1
Datum: 04.09.2012
Pořadí: 12
Moderátor: Jitka SLUKOVÁ
Hosté: Lucie POKORNÁ, Radek LÍPA, Věra RESLOVÁ, Pavel PETRÁČEK, Jaroslav ŠVEHLA, Jaromír DVOŘÁK
Zkratka zdroje: TVT1
Rozsah: 00:01:58
Čas vysílání: 18:14:38

Klíčová slova: chráněného, bydlení, chráněným, bydlením

Výstavba domů pro postižené bude pokračovat

Jitka SLUKOVÁ, moderátorka:

Výstavba domků pro mentálně postižené ženy v Libereckém kraji se přece jen uskuteční. Některým obcím, kam se měly handicapované přestěhovat, se taková transformace ústavů nelíbila. Kraji hrozilo, že přijde o 180 milionovou dotaci a celý projekt ztroskotá. Nakonec se ale dohodl se státem, že může plány rozdělit a začít stavět alespoň tam, kde lidi souhlasí.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Z izolovaných domovů na okrajích měst do menších domků přímo do center obcí mezi lidi. Cíl transformace dvou ústavů pro mentálně postižené ženy. Půlka ze 6 oslovených obcí ale výstavbu **chráněného bydlení** odmítla.

Radek LÍPA, starosta Zákup /SLK/:

Spousta měst odřeklo rovnou. Prostě nebylo přístupno ani k jednání. My jsme s Libereckým krajem jednali, přišlo nám počet, který požadoval Liberecký kraj a na město Zákupy prostě hodně.

Věra RESLOVÁ, starostka Stráže pod Ralskem /ODS/:

Kraj má přes 200 obcí, nechápu, proč byly vytipovány některé obce, teď prostě se pranýřují. Myslím si, že to není dobře, protože každý zastupitelstvo má právo se vyjádřit.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Jenže kraji běží čas. Od státu může na výstavbu 6 nových domků dostat až 180 milionů korun. Plány ale musí být připravené nejpozději za rok, jinak peníze nebudou. Kraj se proto rozhodl projekt rozdělit. Přiznává ale, že ho odpor tolika obcí překvapil.

Pavel PETRÁČEK, radní pro sociální oblast, Liberecký kraj /ČSSD/:

Si každé říká, že jim nevádí mentálně postižení, tomu rozumím, ale nikdo je nechce vedle sebe. To je ten problém.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Mezi tím kraj oslovil další obce. Minimálně ve dvou případech už má na pozemky uzavřené předkupní smlouvy. Už příští rok se tak začne stavět třeba na tomto pozemku v Novém Boru a s **chráněným bydlením** pro mentálně postižené ženy, nemají problém ani ve Cvikově.

Jaroslav ŠVEHLA, místostarosta Cvikova /ODS/:

Oni jsou v Mařenicích, což je kousek a oni k nám samozřejmě jezdí jak nakupovat, tak k lékaři. Takže myslím si, že Cvikováci je znají a žádný obavy z toho nemají.

Jaromír DVOŘÁK, starosta Nového Boru /SLK/:

Ať se každé dojede podívat, ať si zjistí ty podmínky, ve kterých tam ty chovanky žijí, to je, to není minulé století, to je předminulé století.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Kraj se teď připravuje na další nelehká jednání. Plánuje totiž podobnou transformaci dalších tří ústavů. Lucie Pokorná, Česká televize, Liberecký kraj.

Název: Sněmovna schválila zákon na podporu pěstounů, ubude dětí v ústavech

Zdroj: iDnes.cz - zpravodajství

Datum: 05.09.2012

Číslo: 249
Rubrika: Zprávy / Domáci
Autor: iDNES.cz, Hana Válková, ČTK
Odkaz: http://zpravy.idnes.cz/snemovna-schvalila-novelu-o-pestounske-peci-fmy-/domaci.aspx?c=A120905_201434_domaci_hro
Zkratka zdroje: YZID

Klíčová slova: [péče \(3\)](#), [sociálních \(2\)](#), [ústavů \(2\)](#), [ústavech](#), [péči](#), [ústavy](#), [sociální](#)
Sněmovna schválila zákon na podporu pěstounů, ubude dětí v ústavech

K podpisu prezidenta míří novela, která má snížit počet dětí v [ústavech](#) a naopak podpořit pěstounskou [péči](#). Sněmovna přehlasovala senátní veto.

Pro přijetí novely hlasovalo ve středu večer 108 poslanců. Mezi nimi bylo i pět poslanců ČSSD. Proti bylo 59. Dolní komora parlamentu tak přehlasovala Senát a zákon putuje na Hrad, aby jej podepsal prezident Václav Klaus.

Ministr práce a [sociálních](#) věcí Jaromír Drábek (TOP 09) ve středu na poslance apeloval, aby zákon podpořili, protože pomůže přesunout děti z [ústavů](#) do pěstounských rodin. "Norma má jednoznačný cíl zlepšit podporu dítěte v přirozené rodině, zlepšit možnost adopce a pěstounské [péče](#)," řekl Drábek.

Dagmar Terelmešová (ČSSD), která obhajovala stanovisko Senátu, uvedla, že se mimo jiné obává toho, že zájem o pěstounství nebude takový, jaký ministerstvo očekává. Podle senátorky je možné, že nebude existovat ani fungující pěstounská [péče](#), ani ústavní zařízení, do nichž by bylo možné děti umístit.

Vláda už v lednu schválila strategii, jež začne do dvou let zavírat kojenecké [ústavy](#) a děti posílat pěstounům (více o konci [ústavů](#) čtěte [zde](#)). Odměna se stane platem

Ti budou nově pobírat vyšší odměny. Nyní odměna pěstouna činí 3 126 korun měsíčně, nově bude 8 000 korun. Spolu s dalšími dávkami si pěstoun na plný úvazek měsíčně může přijít na 20 až 24 tisíc korun. Nově se tyto peníze budou posuzovat jako plat, což znamená, že pečující lidé budou důchodově pojištěni.

Ve středu projednaná novela pěstounům zaručuje také odborné a odlehčovací služby, mezi které patří například poradenství nebo pomoc v případě nemoci pěstouna. Přísnější pravidla pro prarodiče dětí

Původně byla novela mnohem tvrdší k pěstounům-prarodičům. Právě iDNES.cz upozornil na to, jak se skrze prarodiče tento typ [péče](#) zneužívá (více o nepoctivých pěstounech čtěte [zde](#)).

Původní návrh počítal s tím, že prarodiče nebudou mít na odměnu pěstouna nárok, protože k dětem mají vyživovací povinnost. Proti se ovšem postavila opozice i poslanci z ODS (více o odporu čtěte [zde](#)). Ministr [sociálních](#) věcí Drábek poté couvl a do novely vrátil odměny pro pěstouny z řad prarodičů, byť s omezením.

Odměna nebude automatická, dostanou ji jen ti, kteří se starají o více dětí nebo o postižené dítě. U ostatních se bude posuzovat jejich **sociální** situace.

URL| http://zpravy.idnes.cz/snemovna-schvalila-novelu-o-pestounske-peci-fmy-/domaci.aspx?c=A120905_201434_domaci_hro

Název: Kojenecké ústavy skončí, rozhodli poslanci. Péči o děti převezmou profesionální pěstouni
Zdroj: zpravy.iHned.cz
Datum: 06.09.2012
Číslo: 250
Rubrika: zpravy.ihned.cz
Autor: Kateřina Čopjaková
Odkaz: <http://zpravy.ihned.cz/cesko/c1-57364770-kojenecke-ustavy-skonci-rozhodli-poslanci-peci-o-deti-prevezmou-profesionalni-pestouni>

Zkratka zdroje: YZDC

Klíčová slova: péče (5), ústavy (5), ústavů (3), ústavech (2), sociálních (2), sociálně (2), péči, ústav, sociální, ústavu

Kojenecké ústavy skončí, rozhodli poslanci. Péči o děti převezmou profesionální pěstouni

Poslancům se podařilo zásadně změnit systém **péče** o děti, které nyní končí v kojeneckých **ústavech** a dětských domovech. Od příštího roku začne platit novela zákona, která kojenecké **ústavy** zruší a **péči** o děti převezmou profesionální pěstouni.

Česko jako jedna z mála evropských zemí posílá do kojeneckých **ústavů** až 2 000 dětí ročně. První měsíce života jsou přitom podle odborníků rozhodující pro zdravý citový vývoj dítěte, a ten mu **ústav** s jakkoli snaživým personálem nezajistí.

Sněmovna hlasy 108 poslanců ve středu večer odsouhlasila novelu zákona, která nezaopatřené děti posílá k profesionálním pěstounům, a tím **ústavy** postupně ruší.

Podle dat akčního plánu ministerstva práce a **sociálních** věcí mají děti z **ústavů** šestnáctkrát častěji psychiatrickou diagnózu, osmkrát častěji užívají psychofarmaka a 56 procent z nich se dopouští trestné činnosti.

Přesto je v českých **ústavech** celkem 11 000 chlapců a děvčat.

Tento fakt opakovaně kritizovaly mezinárodní instituce od Výboru Organizace spojených národů pro práva dětí po Evropský soud pro lidská práva. Novela zákona O **sociálně**-právní ochraně dětí, která začne platit od příštího roku, současný postup změnit.

Prioritou včasná pomoc

"Přijatá novela řeší zkvalitnění a standardizaci práce orgánů **sociálně**-právní ochrany dětí a pověřených organizací, klade důraz na prevenci a včasnou pomoc ohroženým rodinám, zvyšuje podporu pěstounské **péče** a vytváří podmínky pro vznik a rozvoj služeb pro práci v rodinách a podpůrných a odlehčovacích služeb pro všechny stávající i budoucí pěstouny," komentoval hlasování ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek (TOP 09).

Ústavní **péče** se tak v Česku, stejně jako je tomu už několik let ve všech státech Evropské unie, stane až poslední možností. Současná praxe, kdy se děti posílaly do **ústavů** ve velkém, se tak naprosto otočí.

Kojenecké **ústavy** jsou zavrženíhodné, říká expertka, která školí náhradní rodiče - čtěte ZDE

Pěstouni se o děti zatím starají z nadšení, zákon jim za to dá normální plat - čtěte ZDE

"Nejprve budou muset **sociální** pracovníce udělat vše pro to, aby dítě mohlo zůstat ve své biologické rodině. Pokud se to nezdaří, půjde dítě k pěstounům. Ale s biologickou rodinou se bude muset pracovat dále. Až v nevyhnutelných situacích poputuje do **ústavu**," vysvětluje ředitel odboru rodiny a ochrany práv dětí na ministerstvu Miloslav Macela.
Povolání? Pěstoun

Novela jako hlavní způsob náhradní **péče** určuje pěstouny, nikoli **ústavy**. Pěstounství se tak stane běžným povoláním, které se započítává do důchodu.

Profesionální pěstouni si budou moci vydělat 8 až 20 tisíc korun měsíčně, při převzetí dítěte dostanou jednorázový desetitisícový příspěvek, dvakrát ročně budou mít nárok na bezplatná terapeutická sezení a pokud se budou starat o tři děti, tak i na stotisícový příspěvek na auto.

Vodičková: Polovinu pěstounských rodin novela poškodí - čtěte ZDE

Stát chce zrušit kojenecké **ústavy**. Odměnu pěstounů zvýší z 3 126 na 8 tis. korun - čtěte ZDE

Z odměny se jim však budou stejně jako jiným zaměstnancům strhávat daně a pojištění, a navíc budou muset spolupracovat s původní rodinou a pravidelně se vzdělávat.

I přesto, že změna celého systému je složitá, podle výpočtu ministerstva na ní stát ušetří.

"Ústavní **péče** stojí čtyřicet tisíc korun měsíčně, náhradní patnáct tisíc a asistence rodině v úzkých asi čtyři tisíce korun," uzavírá Macela.

URL| <http://zpravy.ihned.cz/cesko/c1-57364770-kojenecke-ustavy-skonci-rozhodli-poslanci-peci-o-deti-prevezmou-profesionalni-pestouni>

Název: Vincentinum učí klienty samostatnosti

Zdroj: ČRo - Olomouc
Datum: 06.09.2012
Pořadí: 4
Moderátor: Alena VYKYDALOVÁ
Hosté: Radka NOVÁKOVÁ
Zkratka zdroje: RRRD
Rozsah: 00:00:57
Čas vysílání: 17:03:32

Klíčová slova: sociálních (2), služeb (2), Transformace

Vincentinum učí klienty samostatnosti

Alena VYKYDALOVÁ, moderátorka:

Poskytovatel **sociálních služeb** Vincentinum učí klienty samostatnosti. Zařízení se zapojilo do projektu **Transformace**. Někteří obyvatelé ústavu by se tak v příštích letech mohli přestěhovat do bytů ve městě a okolí. Musí se ale naučit alespoň jisté míry samostatnosti, aby se o sebe v rámci svých možností dokázali postarat. I tady jim bude pomáhat terapeut. Podle pracovnice zařízení Radky Novákové se klienti připravují k životu v novém prostředí v takzvaných cvičných bytech.

Radka NOVÁKOVÁ, pracovnice **sociálních služeb** Vincentinum:

Cvičný byt je takový mezistupeň a příprava pro některé naše klienty, kteří se budou potom stěhovat do běžné zástavby a budou bydlet prakticky v uvozovkách s normálními lidmi v bytečku po 4 až po 6. Je to cvičný byt proto, protože by se klienti vlastně měli připravit na to, aby se dokázali o sebe víc sami postarat v té domácnosti, aby si uměli umýt nádobí, aby si uměli obsloužit pračku, aby se naučili jednoduchý jídla vařit a tak dále.

Název: Chráněné bydlení si klienti pochvalují
Zdroj: Litoměřický deník
Datum: 06.09.2012
Str.: 3
Číslo: 209
Rubrika: Litoměřicko
Autor: ANNA HROCHOVÁ
Odkaz: <http://www.litomericky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VLSL

Klíčová slova: bydlení (6), chráněného (4)

Chráněné bydlení si klienti pochvalují

DSP Skalice poskytuje službu **chráněného bydlení** čtvrt roku. Uživatelé jsou v nových domovech spokojeni

Litoměřice – "Začátky byly těžké. Dnes si však **bydlení** užíváme," shodují se uživatelé služeb Domova

sociální péče (DSP) Skalice. Ti už na Skalici nebydlí. Mají vlastní domovy. Od června se totiž stali prvními uživateli, kteří v Litoměřicích využívají službu **chráněného bydlení** provozovanou právě DSP Skalice. Již čtvrt roku.

"Všichni jsou velice samostatní. Umí si uvařit, poklidit, chodí do práce. Teď se společně učíme, jak využívat volný čas o víkendech. Oni sami ale chodí například do kina, na různé kulturní akce a podobně," popsala vedoucí DSP Skalice Hana Vitásková. "V kině jsme byli nedávno. Viděli jsme Muže v černém tří," přitalal David. "A teď už se těšíme na vinobraní, na Kabáty," přidali se Petr s Drahošem. David a Drahoš bydlí v bytě společně. Oba chodí denně do práce, vaří a uklízí, chodí na nákupy. Když je potřeba, pomůže jim asistentka, která za nimi pravidelně dochází. Jejich byt je čistý a útulný. "Líbí se mi tu. Trochu mi tu chybí příroda, rád se však procházím večer po městě. Sednu si pod lampy a poslouchám ten jejich cvrkot. Je to něco tak krásného a nepopsatelného," řekl Drahoš. Právě on měl ze začátku s přechodem do nového **bydlení** největší problém. V Domově strávil většinu svého života. "I my jsme byli zaskočení tím, jak jsou naši uživatelé na Skalici zvyklí. Přechod pro ně byl těžký i po stránce emocionální. Někteří byli ve Skalici čtyřicet let. Pocity byly podobné, jako když z domova odchází dospělý syn nebo dcera. U jednoho uživatele došlo k tomu, že stěhování nesl skutečně těžce. Postupně se však zlepšil a za asistence našich pracovníků si na nové bydliště postupně zvykl," dodala Vitásková. Na tom, že přechod a začátky nového života ve městě nebyly jednoduché, se shodují všichni. I Petr. Ten žije ve svém bytě sám. Davida a Drahoše v jejich bytě navštěvuje, dokonce i za ním jezdí na návštěvu kamarád. "Jsem moc rád, že mi zaměstnanci Domova umožnili to, že za mnou může občas na víkend přijet můj spolubydlící ze Skalice," reagoval Petr. Právě jeho kamarád je dalším vhodným kandidátem pro novou etapu umísťování klientů DSP Skalice do **chráněného bydlení**. Nejprve však musí být na přesun skutečně připravený.

Všichni tři uživatelé se o své domovy pečlivě starají, chodí do práce a uklízí. Když si chtějí uvařit a neznají recept, najdou si jej na internetu. Mají dobré vztahy i se sousedy, se kterými si tykají.

Název: Výstava provází sociální projekt
Zdroj: Jindřichohradecký deník
Datum: 07.09.2012
Str.: 3
Číslo: 210
Rubrika: Jindřichohradecko
Autor: (jop)
Odkaz: <http://jindrichohradecky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VBJH

Klíčová slova: transformace (2), sociálních (2), služeb

Výstava provází sociální projekt

Jindřichův Hradec – U příležitosti zahájení kampaně k projektu Podpora **transformace sociálních služeb** je až do konce září na Masarykově náměstí k vidění výstava fotografií Jindřicha Štreita Život místo ústavu z prostředí **sociálních** zařízení.

"K fotografování s touto tematikou mě přivedl především zájem o mezilidské vztahy," řekl během zahájení výstavy její autor. "Fotografování této problematiky se věnuji více než 40 let a za tu dobu jsem měl možnost sledovat změny, ke kterým v této oblasti došlo. Musím říci, že především po roce

1989 došlo ke skoku a změně přístupu. Předtím byly ústavy situovány mimo města, dnes se tito lidé dostávají do středu zájmu."

Mediální kampaň k projektu doprovázená výstavou odstartovala letos v březnu v Ostravě a postupně zavítá do všech 13 krajů kromě Prahy. Jindřichův Hradec je prvním městem, kde se výstava koná pod širým nebem. "Není to výstava určená pro galerie, ale pro co nejširší publikum, což je důležité pro osvětlení právě té **transformace** co největšímu počtu lidí," vysvětlil Jindřich Štreit.

Foto: FOTOGRAF JINDŘICH ŠTREIT představil zlomek své tvorby na Masarykově náměstí. Jedním z vystavených snímků je i snímek Pět dívek, který autor vytvořil v roce 1994 v Topolanech.

Foto: Deník/ Petra Jouzová

Název: Spor o domy pro postižené v Boru může mít právní dohru
Zdroj: denik.cz
Datum: 07.09.2012
Číslo: 251
Rubrika: Liberecký kraj
Odkaz: <http://www.denik.cz/liberecky-kraj/spor-o-domy-pro-postizene-v-boru-muze-mit-pravni-dohru-20120906-grii.html> ▶

Zkratka zdroje: YZ68

Klíčová slova: transformace, sociálních, služeb

Spor o domy pro postižené v Boru může mít právní dohru

Nový Bor - Opatrovnice postižených z Mařenic jedná s právníky kvůli chování obyvatele Nového Boru. Jsou nebezpeční, házejí po lidech kameny, vaše děti se na ně budou muset dívat. Neuvěřitelné pověry a urážky provázejí spor o domy pro zdravotně postižené, který se rozhořel v Novém Boru.

"

Obyvatelé Domova pro osoby se zdravotním postižením v Mařenicích vyhlízejí své nové domovy, které pro ně chce v rámci **transformace sociálních služeb** připravit Liberecký kraj. V nových domcích by měli zdravotně postižení najít větší pohodlí a místo úplného okraje aglomerace by měli žít uprostřed větších měst. Nové bydlení by mělo vyrůst ve Cvikově a v Novém Boru.

Jenže právě v druhém největším městě Českolipska záměr Libereckého kraje, kterému vyšla novoborská radnice vstříc, narazil. Prezident zdejšího Spolku Boráci Borákům Pavel Danys totiž inicioval petici proti tomu, že domky pro zdravotně postižené mají vyrůst v lokalitě u stadionu a u městského divadla.

"Nelíbí se nám hlavně lokalita u stadionu. Je to promenádní zóna města, tady chodí lidi do práce, děti do škol. Je to nesmysl, aby tu bydleli zdravotně postižení," tvrdí Pavel Danys. "Navrhli jsme městu dvě jiné lokality budovu bývalé LDN a pod nákupním centrem Billa." Jeho petici už podle jeho slov podepsalo přes 260 lidí.

Dokumenty mají právníci

Proti Danysovu jednání se možná ohradí vedení mařenického domova. "Jeho petice se sice tváří, že protestuje proti umístění domků, my ale víme, že při shánění podpisů slovně zastrašuje lidi, že jsou naši klienti nebezpeční. Maminkám malých dětí zase vypráví, že se na naše klienty budou muset jejich děti dívat," říká Petra Bröcklová, ředitelka Domova pro zdravotně postižené v Mařenicích.

Jako opatrovnice zdravotně postižených zvažuje, že se proti Pavlu Danysovi bude bránit právní cestou. "Veškeré dokumenty, které s tím souvisí, jsem už předala právníkům a čekám, jaký další postup mi doporučí," upozornila Bröcklová. "Nevystupuji v tomto případě jako ředitelka domova, ale jako opatrovník, jehož povinností je hájit zájmy těch, kteří se sami bránit nemohou."

Celý spor vyvolává hloupé a nepříjemné situace. Mařeničtí klienti do Nového Boru pravidelně dojíždějí, například na nákupy nebo k lékaři. A rádi si při té příležitosti zajdou na kávu a zákusek do místního pekařství a cukrářství. Jenže právě tam na pultu donedávna ležela petice, která proti nim protestuje.

"To se opravdu stalo. Oni to všechno samozřejmě vnímají. Pro lidi, kteří jsou mimořádně vstřícní a nezaludní, je těžké to pochopit. A neméně špatně to nesou i naši zaměstnanci," popisuje Petra Bröcklová.

Petice nepobouřila jen Petru Bröcklovou a její podřízené. Nelíbí se ani řadě místních. "Takové protesty jsou zbytečné, trapné a ubohé," okomentovala obyvatelka Nového Boru.

Zdá se však, že petiční archy s podpisy těch, kteří údajně nesouhlasí s umístěním domků v Novém Boru, už zřejmě nikdo nikdy neuvidí. Pavel Danys se je totiž dle svých slov bojí ukázat, protože hrozí, že by lidem zapsaným v petičních arších někdo vyhrožoval. "Ukážu ji jen zastíněnou," řekl o petici.

Ta zřejmě úspěšná nebude. Vedení města Nový Bor už dříve dalo jasně najevo, že integraci zdravotně postižených podporuje a lokality měnit nebude. "Jedna z nejzrůdnějších věcí minulosti byla, jakým způsobem byli tito lidé odsouváni tam, kde na ně nebylo vidět. Proto je třeba je zahrnout do normálního života a napravit chyby minulosti," řekl už dříve novoborský starosta Jaromír Dvořák.

Pavel Danys žádné další protestní akce neplánuje. "Naším cílem bylo upozornit, že vybrané lokality pro domky nejsou vhodné a navrhli jsme lepší. Zbytek je na zastupitelích, my nechceme dělat masové protesty."

Michael Polák"

URL| <http://www.denik.cz/liberecky-kraj/spor-o-domy-pro-postizene-v-boru-muze-mit-pravni-dohru-20120906-grii.html>

Název: APSS ČR žádá změny ve financování sociálních služeb
Zdroj: florence.cz – main page
Datum: 10.09.2012

Odkaz: <http://www.florence.cz/osetrovatelstvi/zpravodajstvi/apss-cr-zada-zmeny-ve-financovani-socialnich-sluzeb>

Zkratka zdroje: WV_V

Klíčová slova: sociálních (8), služeb (7), sociální (2), transformaci, služby

APSS ČR žádá změny ve financování sociálních služeb

<http://www.florence.cz/osetrovatelstvi/zpravodajstvi/apss-cr-zada-zmeny-ve-financovani-socialnich-sluzeb>

Název: Chráněné bydlení má v Hradci vzniknout do tří let

Zdroj: denik.cz

Datum: 11.09.2012

Číslo: 255

Rubrika: Jihočeský kraj

Odkaz: <http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/chanene-bydleni-ma-vzniknout-do-tri-let-20120911-y443.html>

Zkratka zdroje: YZ68

Klíčová slova: bydlení (3), chráněné, chráněného

Chráněné bydlení má v Hradci vzniknout do tří let

Jindřichohradecko - V příštím roce by se mělo v Jindřichově Hradci a v Třeboni začít stavět nové **chráněné bydlení** v rámci projektu ministerstva práce a sociálních věcí Transformace sociálních služeb v Jihočeském kraji.

"

Na projekt, kterého se účastní 32 ústavních zařízení z celé republiky, je vyčleněno více než 136 milionů korun. Na jihu Čech je zapojeno jediné zařízení, a to Centrum sociálních služeb Jindřichův Hradec. V první fázi projektu, který má pomoci lidem s různými stupni postižení začlenit se do běžného života a aktivně se na něm podílet, by mělo dojít k nákupu dvou pozemků, jednoho v Jindřichově Hradci a jednoho v Třeboni, na kterých budou postaveny domky celkem pro 24 klientů.

"V Jindřichově Hradci byl vytipován pozemek na sídlišti Hvězdárna. V tomto případě již máme smlouvu o smlouvě budoucí podepsanou," uvedla Ivana Stráská, náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje.

"Zde by se měla výstavba realizovat již v roce 2013, přičemž kompletně dokončeno musí být vše do června 2015," vysvětlil ředitel Centra sociálních služeb Jindřichův Hradec Jiří Blížil.

Podle starosty města Stanislava Mrvky nejsou v této oblasti v Jindřichově Hradci zásadnější problémy. "Nezaznamenali jsme žádné negativní reakce obyvatel, co se týče integrace osob s postižením do běžného života ve městě."

Naopak v Třeboni se kolem výstavby **chráněného bydlení** rozpoutala bouřlivá diskuze. I přes nesouhlas některých zastupitelů byl vybrán pozemek poblíž rybníka Svět, který dnes slouží jako parkoviště, a zastupitelstvo se nakonec shodlo na prodeji kraji. "V Třeboni se prověřovalo dokonce 18 pozemků, jeden byl i vybrán, k jeho odkoupení ale bohužel zatím nedošlo," řekla Ivana Stráská.

Krajské zastupitelstvo doporučení rady kraje ke koupi pozemku v Třeboni na svém posledním zasedání zamítlo. "O této věci by se mělo znovu jednat 24. září a snad se nám tento záměr podaří prosadit," doufá náměstkyně hejtmana Ivana Stráská. Kromě aktivit v rámci projektu Transformace vzniknou v Centru sociálních služeb v Jindřichově Hradci další dva tréninkové byty pro osm klientů. "Dále budeme mít tři menší byty pro šest osob v lokalitě sídliště U Nádraží, kam se přesunou právě z tréninkového bydlení," sdělil Jiří Blížil.

Petra Jouzová"

URL| <http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/chrane-bydleni-ma-vzniknout-do-tri-let-20120911-y443.html>

Název: Chráněné byty budou do tří let
Zdroj: Jindřichohradecký deník
Datum: 11.09.2012
Str.: 1
Číslo: 213
Rubrika: Titulní strana
Autor: PETRA JOUZOVÁ
Odkaz: <http://jindrichohradecky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VBJH

Klíčová slova: bydlení (4), chráněné (2), chráněného
Chráněné byty budou do tří let

Díky projektu Transformace sociálních služeb vznikne **chráněné bydlení** pro 24 klientů

Jindřichohradecko – V příštím roce by se mělo v Jindřichově Hradci a v Třeboni začít stavět nové **chráněné bydlení** v rámci projektu ministerstva práce a sociálních věcí Transformace sociálních služeb v Jihočeském kraji. Na projekt, kterého se účastní 32 ústavních zařízení z celé republiky, je vyčleněno více než 136 milionů korun. Na jihu Čech je zapojeno jediné zařízení, a to Centrum sociálních služeb Jindřichův Hradec.

V první fázi projektu, který má pomoci lidem s různými stupni postižení začlenit se do běžného života a aktivně se na něm podílet, by mělo dojít k nákupu dvou pozemků, jednoho v Jindřichově Hradci a jednoho v Třeboni, na kterých budou postaveny domky celkem pro 24 klientů.

"V Jindřichově Hradci byl vytipován pozemek na sídlišti Hvězdárna. V tomto případě již máme smlouvu o smlouvě budoucí podepsanou," uvedla Ivana Stráská, náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje.

"Zde by se měla výstavba realizovat již v roce 2013, přičemž kompletně dokončeno musí být vše do června 2015," vysvětlil ředitel Centra sociálních služeb Jindřichův Hradec Jiří Blížil.

Podle starosty města Stanislava Mrvky nejsou v této oblasti v Jindřichově Hradci zásadnější problémy. "Nezaznamenali jsme žádné negativní reakce obyvatel, co se týče integrace osob s postižením do běžného života ve městě."

Naopak v Třeboni se kolem výstavby **chráněného bydlení** rozpoutala bouřlivá diskuze. I přes nesouhlas některých zastupitelů byl vybrán pozemek poblíž rybníka Svět, který dnes slouží jako parkoviště, a zastupitelstvo se nakonec shodlo na prodeji kraji. "V Třeboni se prověřovalo dokonce 18 pozemků, jeden byl i vybrán, k jeho odkoupení ale bohužel zatím nedošlo," řekla Ivana Stráská. Strana 3 pokračování ze strany 1 Jindřichohradecko – Krajské zastupitelstvo doporučení rady kraje ke koupi pozemku v Třeboni na svém posledním zasedání zamítlo. "O této věci by se mělo znovu jednat 24. září a snad se nám tento záměr podaří prosadit," doufá náměstkyně hejtmana Ivana Stráská. Kromě aktivit v rámci projektu Transformace vzniknou v Centru sociálních služeb v Jindřichově Hradci další

dva tréninkové byty pro osm klientů. "Dále budeme mít tři menší byty pro šest osob v lokalitě sídliště U Nádraží, kam se přesunou právě z tréninkového **bydlení**," sdělil Jiří Blížil.

"Integraci osob s postižením se nám daří zvládat bez problémů, bez negativních reakcí ostatních obyvatel města." Stanislav Mrvka, starosta, Jindřichův Hradec

Název: Chráněné bydlení má v Hradci vzniknout do tří let
Zdroj: denik.cz
Datum: 11.09.2012
Číslo: 255
Rubrika: Jihočeský kraj
Odkaz: <http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/chranene-bydleni-ma-vzniknout-do-tri-let-20120911-y443.html>
Zkratka zdroje: YZ68

Klíčová slova: sociálních (5), služeb (4), Transformace (2)

Chráněné bydlení má v Hradci vzniknout do tří let

Jindřichohradecko - V příštím roce by se mělo v Jindřichově Hradci a v Třeboni začít stavět nové chráněné bydlení v rámci projektu ministerstva práce a **sociálních věcí Transformace sociálních služeb** v Jihočeském kraji.

"

Na projekt, kterého se účastní 32 ústavních zařízení z celé republiky, je vyčleněno více než 136 milionů korun. Na jihu Čech je zapojeno jediné zařízení, a to Centrum **sociálních služeb** Jindřichův Hradec. V první fázi projektu, který má pomoci lidem s různými stupni postižení začlenit se do běžného života a aktivně se na něm podílet, by mělo dojít k nákupu dvou pozemků, jednoho v Jindřichově Hradci a jednoho v Třeboni, na kterých budou postaveny domky celkem pro 24 klientů.

"V Jindřichově Hradci byl vytipován pozemek na sídlišti Hvězdárna. V tomto případě již máme smlouvu o smlouvě budoucí podepsanou," uvedla Ivana Stráská, náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje. "Zde by se měla výstavba realizovat již v roce 2013, přičemž kompletně dokončeno musí být vše do června 2015," vysvětlil ředitel Centra **sociálních služeb** Jindřichův Hradec Jiří Blížil.

Podle starosty města Stanislava Mrvky nejsou v této oblasti v Jindřichově Hradci zásadnější problémy. "Nezaznamenali jsme žádné negativní reakce obyvatel, co se týče integrace osob s postižením do běžného života ve městě."

Naopak v Třeboni se kolem výstavby chráněného bydlení rozpoutala bouřlivá diskuze. I přes nesouhlas některých zastupitelů byl vybrán pozemek poblíž rybníka Svět, který dnes slouží jako parkoviště, a zastupitelstvo se nakonec shodlo na prodeji kraji. "V Třeboni se prověřovalo dokonce 18 pozemků, jeden byl i vybrán, k jeho odkoupení ale bohužel zatím nedošlo," řekla Ivana Stráská.

Krajské zastupitelstvo doporučení rady kraje ke koupi pozemku v Třeboni na svém posledním zasedání zamítlo. "O této věci by se mělo znovu jednat 24. září a snad se nám tento záměr podaří prosadit," doufá náměstkyně hejtmana Ivana Stráská. Kromě aktivit v rámci projektu **Transformace** vzniknou v Centru **sociálních služeb** v Jindřichově Hradci další dva tréninkové byty pro osm klientů. "Dále budeme

mít tři menší byty pro šest osob v lokalitě sídliště U Nádraží, kam se přesunou právě z tréninkového bydlení," sdělil Jiří Blížil.

Petra Jouzová"

URL| <http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/chranene-bydleni-ma-vzniknout-do-tri-let-20120911-y443.html>

Název: Návrhy na změny financování sociálních služeb
Zdroj: Haló noviny
Datum: 11.09.2012
Str.: 3
Číslo: 213
Rubrika: Z domova
Autor: (zku)
Odkaz: <http://www.halonoviny.cz/>
Zkratka zdroje: DCHA

Klíčová slova: sociálních (4), služeb (3), sociální (2), transformaci, služby
Návrhy na změny financování sociálních služeb

Prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR (APSS) Jiří Horecký předal šéfovi ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) Jaromíru Drábkovi návrhy na změnu způsobu financování sociálních služeb.

Jejich podstatou jsou změny ve výplatě příspěvku na péči. Jde o tři zásadní změny ve výplatě příspěvku na péči, které řeší nedostatek finančních prostředků poskytovatelů sociálních služeb a přitom neznamenají navýšení celkových státních výdajů na jejich poskytování. V zásadě tyto návrhy znamenají omezení využití příspěvku na péči v 1. stupni, zavedení diferenciací výplaty příspěvku zohledňující míru neformální a profesionální péče v dalších stupních a dále částečnou transformaci státních dotací na pobytové služby sociální péče do příspěvku na péči.

»Předložený materiál reaguje na stále sílící kritiku institutu příspěvku na péči jako nástroje pro zajištění sociální péče a soběstačnosti. Přináší konkrétní návrhy na změny výplaty i výše příspěvku na péči včetně možnosti rozdělení na jednotlivé podstupně dle jeho využití.

Hlavními kritérii těchto návrhů byla větší efektivita a úplné využití stávajících zdrojů, tzn.

i jejich nenavyšování,« informoval Haló noviny Horecký.

Na internetové adrese www.apsscr.cz/files/files/Prispevek_na_peci_JH_finalup.pdf je k dispozici znění návrhů APSS, které nyní podrobí MPSV analýze a v následujících týdnech lze očekávat další odbornou diskusi.

Název: Prezident vetoval zákon, který podporuje pěstouny na úkor ústavů
Zdroj: iDnes.cz - zpravodajství
Datum: 12.09.2012
Číslo: 256
Rubrika: Zprávy / Domácí
Autor: iDNES.cz, Hana Válková

Odkaz: http://zpravy.idnes.cz/klaus-vetoval-zakon-proti-detskym-domovum-f2l-/domaci.aspx?c=A120912_162001_domaci_hv ▶

Zkratka zdroje: YZID

Klíčová slova: péči (3), ústavů (2), ústavech (2), Ústavy (2), péče (2), sociálních (2), péčí
Prezident vetoval zákon, který podporuje pěstouny na úkor ústavů

Novela, jež má profesionalizovat pěstounskou péči a vést k postupnému zániku dětských domovů a kojeneckých ústavů, se vrací zpět do Sněmovny. Ve středu ji vetoval prezident Václav Klaus. Vadí mu, že Česko přijalo diktát institucí Evropské unie a OSN. Zákon označil za bezcitný a surový.

Česko za vysoký počet dětí umístěných v ústavech kritizovaly například Úřad vysoké komisařky OSN pro lidská práva, Dětský fond OSN nebo Evropská komise.

Ústavy podle Klause ale neznamenají zaostalost Česka, naopak ukazují, jak dobře péče o děti v naší zemi funguje. "Česká republika vždy patřila a stále patří k zemím se špičkovou dětskou zdravotní péčí a s nejnižší dětskou úmrtností na světě," připomíná prezident.

"Česká republika nemá důvod se svého náskoku vzdávat jen proto, aby byla stejná jako ostatní. Kritizující mezinárodní instituce by se měly České republice za své zprávy omluvit a poslankyně a poslanci českého parlamentu i čeští vládní úředníci by neměli nekriticky přejímat vše, co přichází od renomovaných mezinárodních institucí - i tam sedí jen lidé a mohou se mýlit. A v tomto případě se mýlí určitě," je přesvědčený prezident.

Klaus kritizuje také samotnou podobu novely. "Tento zákon je bezcitný a surový. A je projevem neúcty k těm, kdo se dnes poctivě věnují pěstounské péči," shrnuje svůj postoj po obsáhlejší vyjmenování chyby zákona. Půjde o peníze, ne o děti, bojí se prezident

Mezi záłudností nové normy prezident řadí například to, že široce a vágně vymezuje povinnosti městských a obecních úřadů, zároveň ovšem neobsahuje žádné pojistky proti libovůli úředníků při posuzování rodičovské výchovy. To může vést k větším zásahům do soukromí rodin a většímu tlaku na rodiče, jak a co mají vštěpovat svým dětem. "Děti ale nejsou veřejným statkem, nejsou 'majetkem' společnosti - kromě toho, že jsou především samy sebou, jsou dětmi svých rodičů," dodává Klaus.

Principiálně špatně je podle Klause i to, že pěstounství se díky novele má stát prací, nikoliv posláním. Středobodem zájmu tak prý už nebude péče o děti, ale peníze.

"Za zvlášť extrémní projev tohoto trendu považuji pěstounskou péči na dobu určitou: v jejím důsledku děti budou střídat rodiny, stále znovu a znovu si budou zvykat na nové pěstouny, na nové prostředí a na nové kamarády. Takový osud je krutější než ústavní výchova v relativně stabilním prostředí a je v příkrém rozporu s proklamovaným účelem zákona a se zájmy dětí," odmítá novelu prezident.

Zákon navíc podle něj vyvolal strach z rušení kojeneckých ústavů a dětských center i nedostatku pěstounů. "Panují důvodné obavy, že nebudeme mít ani pěstouny, ani ústavy, a děti budou končit na ulici. Nedůvěra veřejnosti je zesílena nedávnými negativními zkušenostmi se špatně připraveným zaváděním jiných sociálních reforem," vysvětlil krok Klaus (text prezidentova odůvodnění najdete zde).

Poslanci změnu zákona na Hrad poslali na začátku září, kdy přehlasovali veto Senátu (více zde). Hlavním argumentem ministerstva práce a sociálních věcí, které novinku vypracovalo, je snížení počtu dětí v ústavech a pomoc pěstounům. Jejich odměna nyní činí 3 126 korun měsíčně, nově bude 8 000 korun. Spolu s dalšími dávkami by si pěstouni na plný úvazek měsíčně mohli díky novele přijít na 20 až 24 tisíc korun.

Zákon se po prezidentském "ne" opět vrací do Sněmovny. Poslanci mohou prezidentské veto přehlasovat nadpoloviční většinou svých hlasů.

URL| http://zpravy.idnes.cz/klaus-vetoval-zakon-proti-detskym-domovum-f2l-/domaci.aspx?c=A120912_162001_domaci_hv

Název: Děti nebudou končit na ulici, tvrdí zastánkyně zákona o ochraně dětí
Zdroj: parlamentnilisty.cz
Datum: 14.09.2012
Číslo: 258
Rubrika: Monitor
Autor: vfe
Odkaz: <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=246367>

Zkratka zdroje: YZH5

Klíčová slova: sociálně (4), sociální (2), transformaci, služeb

Děti nebudou končit na ulici, tvrdí zastánkyně zákona o ochraně dětí

Prezident Václav Klaus vetoval zákon o sociálně-právní ochraně dětí. O novele zákona přišla do pořadu Dvacet minut Radiožurnálu mluvit Klára Laurenčíková, členka poradního sboru Evropské komise pro sociální politiku.

Laurenčíková se podivila tomu, že Klaus novelu vetoval. Poukázala na to, že většina odborníků dlouhá léta lobbovala za to, aby došlo ke změně zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

"Na novele spolupracovala celá řada odborníků na vývojovou psychologii, zástupci neziskových organizací nebo vysoce erudovaní odborníci státní správy," obhazuje kvalitu zákona ve Dvaceti minutách Radiožurnálu.

Obava, že děti budou končit na ulici, není oprávněná

Podle Laurenčíkové není nutné obávat se o osudu dětí. "Novela nezavádí rušení ústavů. Posiluje naopak biologické rodiny a umožnila by případnou transformaci některých zařízení kvůli zavedení nových služeb," tvrdí odbornice na sociální politiku.

Pokud se někdo skutečně orientuje v současném systému sociálně-právní ochrany dětí, tak údajně novelu velmi kvituje, protože zavádí standardy kvality práce v sociálně-právní ochraně dětí.

Orgány budou mít díky novele rámec, jak má ochrana rodin vypadat

"Povinností úřadů je sledovat, jestli se určitá skupina obyvatel neocitá v tísnivé situaci. Teď budou mít orgány určitý rámec, jak má taková ochrana rodin vypadat," vysvětlila Laurenčíková. Nyní se prý pracovníci dovídají o rodinách v krizi se zpožděním.

Novela také ošetřuje, za jakých podmínek bude probíhat pěstounská péče, a umožňuje podporu pěstounů. Laurenčíková tvrdí, že zákon spíše napomáhá současnému systému, který není dostatečně ošetřen vzhledem k potřebám dítěte.

{relatedarticles title="Psali jsme:"
articles="246365,246361,246249,241651,240230,235974,235908,235882" /}

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=246367>

Název: Klienti našli uplatnění v dílnách
Zdroj: Domažlický deník
Datum: 14.09.2012
Str.: 2
Číslo: 216
Rubrika: Domažlicko
Autor: JOSEF BABOR
Odkaz: <http://domazlicky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VKZD

Klíčová slova: bydlení, chráněné

Klienti našli uplatnění v dílnách

Domažlice – "Jsem vyučená keramička," pochlubila se Markétka, jedna z klientek sociálněterapeutické dílny, která začala fungovat ve zbrusu nových prostorách objektu v bývalých domažlických kasárnách naproti letnímu kinu. "Baví mě práce se dřevem," pochlubil se Kuba. Verunce se zase líbilo vyrábění dekorací z ručního papíru.

Podobně jako oni i další ze sedmnácti klientů s mentálním postižením využívají možnost zapojení se do celodenních aktivit. Dopoledne jsou na programu výtvarně zaměřené výrobní činnosti, odpoledne pak volnočasové a relaxační aktivity v klubu Duha (hry, tancování apod.).

Rekonstruovaný dům předalo Diecézní charitě město Domažlice k užívání v poslední srpnový den. "Od 3. září v něm pracujeme s našimi klienty. Čekají nás ještě drobné dodělávky a instalace dalšího vybavení tak, aby 12. října mohlo proběhnout slavnostní otevření," shrnula Ivana Havlíčková, vedoucí místní pobočky Diecézní charity.

V objektu je už keramická pec, hrnčířský kruh i tkalcovský stav.

Do domažlické dílny se přihlásilo 17 klientů. Osm z nich do ní dochází denně. Najednou se personál zařízení dokáže postarat o 12 klientů.

"Financování provozu do konce roku nám poskytne město Domažlice, kterému za vstřícnost velmi děkujeme," uvedla Havlíčková. Radnice poskytla Diecézní charitě i část sousedící bývalé školní zahrady s klubovnou, které budou propojeny bezbariérovým vstupem. Klientům poslouží třeba pro péči o domácí zvířata i jako venkovní dílna.

Ve stejném termínu jako domažlický objekt (12. října) bude slavnostně otevřen zrenovovaný areál charity v Meclově. V něm zázemí našli lidé s psychickým handicapem. Mnozí z nich tam mohou rozvíjet své dovednosti v profesích, kterými se už dříve vyučili (např. truhláři). V objektu je koutek pro drobnou kovovýrobu, truhlářská dílna, klienti vyrábějí vitráže ze skla, šperky, výrobky z korálků apod. Zákazníci si je budou moci zakoupit na vánočním trhu v Domažlicích, na jarmarcích i dalších podobných akcích.

V bývalé meclovské faře je pro klienty připraveno i **bydlení**. Na ní ho využívá osm z nich, celkem je tam připraveno 15 míst.

Práce na vytvoření nového zázemí Diecézní charity v Meclově podpořil Evropský fond pro regionální rozvoj.

Foto: VÁCLAV WEBER, klient zařízení v Meclově, připravuje barevné vitráže.

Foto: KLIENTI domažlické **chráněné** dílny připravují dekorace z ručního papíru, které budou dárkem pro hosty říjnového slavnostního otevření.

Název: Rozhovor s Klárou Laurenčíkovou
Zdroj: Radiožurnál
Datum: 14.09.2012
Pořadí: 1
Moderátor: Martin VESELOVSKÝ
Hosté: Klára LAURENČÍKOVÁ
Zkratka zdroje: ROR1
Rozsah: 00:20:39
Čas vysílání: 17:05:58

Klíčová slova: sociální (25), sociálně (15), služeb (4), služby (4), sociálních (3), transformaci (2), transformace, službu, sociálním
Rozhovor s Klárou Laurenčíkovou

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Některé děti, nebudou-li v ústavu, nebo v lepším případě v nemocnicích, horším budou na ulici, nebo mrtvé. To je citace z písemného odůvodnění toho, proč prezident republiky Václav Klaus vetoval zákon o **sociálně** právní ochraně dětí. Zákon jehož autoři chtěli dostat více dětí do rodin pěstounů a zároveň snížit počet dětí žijících v ústavech. Silná slova prezidenta vyvolala silnou reakci, ale zkusme si odpovědět na otázku, jestli nemá v něčem pravdu a jestli by novela zákona o **sociálně** právní ochraně dětí přinesla právě jim jen kladné změny. To je plán pro příštích Dvacet minut Radiožurnálu. Dobré odpoledne. Mým dnešním hostem je členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku a také předsedkyně české odborné společnosti pro inkluzivní vzdělávání Klára Laurenčíková. Dobré odpoledne.

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:
Dobrý den. Díky za pozvání.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Naštval vás pan prezident, když jste četla to, co napsal?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

Tak, naštvalo, rozladilo, překvapilo. Nejvíce asi překvapilo, protože většina odborníků, kteří se zabývají tématem **sociálně** právní ochrany dětí, dlouhá léta volali po tom, aby tento zákon byl novelizován. Zákon o **sociálně** právní ochraně dětí, aby došlo k odstranění některých velmi závažných systémových problémů a tato novela mohla systém zlepšit v poměrně krátké době a přinést spoustu pozitivních změn.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Jen pozitivních? Ptám se na to, jestli z vašeho pohledu ta novela je prostě celá v pořádku, nebo jestli to je nějaké kompromisní řešení hlavně už to dostat do legislativního procesu.

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

Tak, domnívám se, že v žádném případě nejde o uspěchaný krok, jehož záměrem by bylo nějaké rychlé protlačení čehosi ušitého horkou jehlou. Na novele spolupracovala celá řada odborníků z nejrozličnějších oblastí dětských, nebo ochrany práv dítěte, ať už jde o odborníky na vývojovou psychologii, ať už jde o zástupce, kteří učí na katedrách **sociální** práce na vysokých školách, ať už jde o pracovníky neziskových organizací, kteří jsou dennodenně v terénu a pomáhají ohroženým dětem a jejich rodinám, nebo ať už jde opravdu o vysoce odborně erudované odborníky z prostředí státní správy. Domnívám se, že tento materiál, tato novela je připravena kvalitně a že její podpora měla být

učiněna i panem prezidentem.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Pan prezident tím, že vrátil tu novelu zákona zpátky poslancům, tak společně s tím jim poslal takovou výzvu, aby se znovu nad tím zákonem zamysleli. Vůbec není vyloučeno, že těch 101 poslanců ve sněmovně pro přehlasování jeho veta bude obtížné sehnat, pokud se opravdu nějakým způsobem zamyslí, ale ta debata, která se rozběhla zejména v médiích, není příliš věcná. Je velice emotivní tím, co pan prezident do toho odůvodnění také napsal. Tak já bych chtěl zůstat u faktu a chtěl bych od vás, aby jste mi okomentovala některá tvrzení prezidenta Václava Klause z toho písemného odůvodnění. To první, které mi padlo do očí je vět: panují důvodné obavy, že nebudeme mít po této novele ani pěstouny, ani ústavy a děti budou končit na ulici. Je to oprávněná obava?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

Tato obava není oprávněná a nerozumím příliš tomu, kde se, na jakém základě je postavena, protože pokud si opravdu důkladně přečtete tuto novelu, tak zjistíte, že ona v žádném případě nezavádí rušení jakéhokoli typu ústavních zařízení. Ona naopak se snaží posilovat biologické rodiny, zvýšit určitou prevenci toho, aby docházelo k postupnému, nebo tedy ke stálému poměrně vysokému odlivu dětí z rodin právě do ústavní péče a akcentují právě tu ochranu rodinného prostředí před tím řešením často až důsledků nějaké krize rodiny tak, jak to vypadá dnes. Takže nejde o rušení ústavů, v žádném případě. Jde čistě o řešení některých systémových nedostatků na poli **sociálně** právní ochrany dětí jako takových. Pokud bude možnost, ráda zmíním některé ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

To rozhodně ano, ale na druhou stranu, pokud by opravdu došlo k nějakému odlivu dětí směrem z ústavní péče, dejme tomu k pěstounům, nebo k biologickým rodinám, tak by asi nebyl důvod mnohé ústavy, které by se možná téměř vylidnily, dál držet. Takže možná z toho pramení obava prezidenta, že by nebyly ani ústavy a možná ani pěstouni.

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

No, tak opravdu na tom odborném poli se již několik let vedou intenzivní debaty se zástupci právě ústavů, ústavních zařízení, ať už jde o kojenecké ústavy, nebo dětské domovy, dětské domovy se školou, výchovné diagnostické ústavy o tom, že v rámci **transformace** systému péče o ohrožené děti by ústavní zařízení do budoucna opravdu částečně měly být redukovány a některé z nich by se měly postupně přeměnit v zařízení nových typů **služeb**. To znamená, my máme na polic **sociálně** právní ochrany dětí zoufale málo **služeb**, které by mířily do té prevence a do práce s ohroženými dětmi a s ohroženými rodinami ještě ve chvíli, kdy děti v rodinách zůstávají a ta rodina potřebuje nějakou buď poradenskou **službu**, či potřebuje nějaký respitní, krizový pobyt na nějakou velice omezenou dobu, kdy dejme tomu se ocitne v bytové nouzi, či nějaké **sociálně** ekonomické tíživé situaci a někteří ředitelé ústavních zařízení se již tímto směrem dívají a přemýšlí o tom, jak by kapacity svých odborných pracovníků a i kapacity jejich zařízení mohli do budoucna využít pro to, aby se přeměnili v zařízení, které bude schopné poskytovat **služby**. Preventivní **služby**, ambulantní, poradenské a také třeba respitní tam, kde se těchto **služeb** nedostává. Proto se domnívám, že by nešlo o rušení a zavírání ústavů a myslím, že toto ani není idea Ministerstva práce a **sociálních** věcí, ale šlo by primárně o posílení biologických rodin a sekundárně o případnou **transformaci** některých ústavních zařízení do nových typů **služeb**, které zoufale potřebujeme a není jich v terénu dostatek.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dobře. Další citace, paní Laurenčíková, a ta zní: nový zákon neobsahuje žádné pojistky proti libovůli úředníků při posuzování toho, zda rodiče vychovávají své děti správně a hrozí tedy, že státní zásahy do výchovy dětí, které mají být jen zcela výjimečnou záležitostí, mající své oprávnění pouze v extrémních situacích, se stanou běžnou praxí s výhledem, že rodiče, stejně jako pěstouni začnou být vnímáni jako státem podřízenými vychovateli. To jsou slova napsaná prezidenta Václava Klause. Co se proti tomu dá říct?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

No, domnívám se, že pokud se někdo opravdu orientuje v tom, jak současný systém **sociálně** právní ochrany dětí ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Což prezident není.

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:
Nedokážu říci, kdo všechno se podílel na vytváření tohoto stanoviska a kteří pracovníci například z kanceláře prezidenta se tomuto tématu dlouhodobě profesně věnují. To opravdu nedokážu odhadnout, ale lidé, kteří se na poli **sociálně** právní ochrany dětí opravdu profesně dlouhodobě pohybují, tak naopak velmi kvitují tuto novelu v tom, že ona zavádí unikátně a nově například standardy kvality práce, **sociálně** právní ochrany dětí, které budou naopak do jisté míry omezovat libovůli úředníků, rozhodnout velice rychle a často bez nějakých kvalitních komplexních argumentů a důkazů o tom, zda-li dítě z rodiny již odebrat a umístit do ústavního zařízení, anebo ne. Tyto standardy kvality my opravdu velice potřebujeme a odborná veřejnost je jejich, nebo záměr jejich vytvoření velice uvítala. Tyto standardy by naopak měli do jisté míry dát jakýsi rámec, ve kterém se bude muset ve své působnosti pohybovat a součástí toho rámce jsou některé úplně základní věci, jako třeba v podstatě povinnost zjišťovat a opravdu dobře mapovat kompetence rodičů, mapovat zdroje rodiny, mapovat také, nebo vytvářet koordinovat spolupráci pracovníků, kteří se na poli ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

To je ono, jestli vám do toho mohu skočit, tak ve chvíli, kdy v té novele, která byla vrácena zpátky do Poslanecké sněmovny, čteme takové věty, jako obecní úřad obce s rozšířenou působností je povinen sledovat nepříznivé vlivy působící na děti a zjišťovat příčiny jejich vzniku, činit opatření k omezení působení nepříznivých vlivů na děti. To jsou, řekněme, relativně obecné věty, které mohou být vyloženy tak, že obec jaksi s rozšířenou působností bude působit jako nějaký dohledový orgán nad tím, jestli prostě všechny rodiny se dobře starají o své děti a bude zároveň určovat, co to je, dobře se starat o své děti.

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:
Toto ale není vůbec žádná novinka v podstatě. Už nyní v působnosti orgánu **sociálně** právní ochrany dětí je povinnost monitorovat, zda nejsou porušována práva dětí na tom územně správním celku, který ten daný orgán spravuje. Povinností úřadů je sledovat, jestli se určitá skupina obyvatel, to znamená i rodin s dětmi neocitá v nějaké **sociální**, či jiné **sociální** situaci a reagovat na to a přispěchat s určitou pomocí a podporou. To opravdu nejsou žádné inovace, ale to, co je na této novele, je opravdu unikátní a to, co by si zasloužilo spíše ocenění, než-li nějakou jakoby reálnou obavu je to, že právě nyní pro výkon této činnosti budou orgány **sociálně** právní ochrany dětí mít konečně jakýsi standard kvality, budou mít určitý rámec, kde bude jasně specifikováno, jak tento výkon má probíhat a jak má právě podpora a ochrana dětí a rodin vypadat. Nyní je situace opravdu taková, že leckdy pracovníci **sociálně** právní ochrany dětí se dozvídají o dětech v riziku, nebo o rodinách v riziku s velkým zpožděním. Neexistují v některých regionech potřebné **služby**, které bychom velice uvítali tak, aby bylo možné vůbec provádět kvalitní depistáž ohrožených dětí, včas pomoci efektivně a komplexně rodině, která se ocitne v nějaké konkrétní krizi. Velká část dětí v ústavních zařízeních je zde umístěna ze **sociálních** důvodů. Ačkoliv máme několik judikátů evropského soudu pro lidská práva i Ústavního soudu v České republice, které hovoří o tom, že umístění dítěte ze **sociálních** důvodů je v podstatě zákonně nepřijatelné. Tak ta praxe se příliš v této oblasti nezměnila a právě i třeba toto je jedna z věcí, která by se do budoucna měla zlepšit tím, že bude jakýmsi koordinátorem, který bude koordinovat **služby** podpory kolem dítěte a jeho rodiny ve všech těch fázích, ať už půjde o včasnou repistáž, včasnou intervenci, sanaci rodiny i nějakou následnou podporu.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Rozumím. Dovoďte mi k tomu ocitovat jenom ještě jednu větu, která je v jaksi přímém rozporu s tím, co říkáte, paní Laurenčíková, protože prezident v tom svém odůvodnění píše: není pravdou, že hlavní důvody pro umístění dětí v kojeneckých ústavech, jsou důvody **sociální**. Naopak převažují důvody zdravotní a zdravotně **sociální** podle údajů, které mám k dispozici, píše prezident. To bylo v roce 2010

55 % všech umístění. Tak, já nevím, čerpá úplně z jiných zdrojů, nebo je jinak interpretuje, než vy?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:
To je už to, co jsem říkala před chvílíčkou. V tom dopise prezidenta právě chybí konkrétní zdroje těchto informací, o které pan prezident opírá své argumenty pro zamítnutí této novely. Například z informací ústavu, zdravotnických informací vyplývá, že **sociální** důvody převažují při umísťování dětí od nula do tří let do ústavních zařízení a **sociální** důvody jsou velice častým důvodem i při umísťování dětí starších do ústavní péče. Takže nedokážu říci, kde pan prezident vzal ony informace, na základě kterých argumentuje proti této novele. Není zde zdroj informací uveden, ale já konkrétně vycházím z ústavních, z informací ústavu zdravotnických informací. Tyto informace jsou veřejně dostupné.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Posloucháte Dvacet minut Radiožurnálu, dnes je mým hostem členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku Klára Laurenčíková. Další citace z odůvodnění pana prezidenta, píše: novela vnímá pěstounskou péči nikoliv jako poslání, ale jako zaměstnání. Není to změna oproti současnému statutu pěstounů?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:
Z mého pohledu je to opět jakási věta spíše emotivně zabarvená než-li nějak jakoby odborně podložená nějakými konkrétními argumenty. Novela opět reaguje na celou řadu potíží, které nyní doprovází pěstounská péče. A novela naopak zvyšuje a zpřísňuje podmínky pro přípravu a kvalitní vzdělání budoucích pěstounů ať už jde o pěstounskou dobu dlouhodobého typu, nebo pěstounskou dobu na přechodnou dobu a novela také daleko více ošetřuje, za jakých podmínek pěstounská péče bude probíhat a také zpřísňuje v podstatě, nebo do jisté míry vylepšuje systém podpory pěstounů při výkonu tady samotné pěstounské péče. Nyní dochází k celé řadě velice závažných pochybení, bohužel i při výchově dětí v pěstounské péči tak, jako selhávají rodiny biologické, tak samozřejmě i rodiny pěstounské se potýkají s celou řadou problémů a nebyl do současné míry dostatečně systémově ošetřen ten moment, kdy dítě už v pěstounské rodině je a potřebuje ta rodina nějakou další supervizi, podporu, kontinuální vzdělávání, tak aby se dokázala vyrovnat s potřebami dětí, které přichází samozřejmě různým způsobem traumatizované, různým způsobem do určité míry i poškození tím, co všechno zažívaly do té doby a domnívám se, že novela spíše napomáhá současnému systému, který není dostatečně kvalitně ošetřen právě s ohledem na zájem dítěte.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Na druhou stranu prezident Václav Klaus zmiňuje, že novela by celou situaci kolem pěstounství v České republice jaksi převedla z modelu, řekněme, čistého altruismu, lásky k dětem, to přímo zmiňuje to slovo altruismus, do modelu v podstatě zaměstnání, protože tam je určitý stání příspěvek, je tam určitá odměna pro pěstouna, dokonce odměna pro pěstouna, který je v evidenci, který momentálně nemá dítě, takříkajíc v pěstounské péči a není to hodno nějaké úvahy, jestli prostě se nenajdou opravdu lidé, kteří usoudí, že onen přírůstek státu, nebo ona odměna je tak vysoká, že vlastně to bude zajímavé zaměstnání?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:
Tak, pokud by se našli lidé, kteří by chtěli vytvořit bezpečné rodinné prostředí dětem, které neomezenou dobu takové prostředí potřebují a budou za to také státem kvalitně ohodnoceni, tak si myslím, že to je jediné dobře, že takové lidi potřebujeme. Tento model pěstounské péče na přechodnou dobu není, nějakou, zase opět horkou novinkou, která by byla neodzkoušená, kde bychom nevěděli, jakým způsobem má kvalitně fungovat. Tento model funguje velice dobře s dobrými výsledky v nám kulturně velice blízkým zemím, jako je třeba Rakousko, Slovensko. Velmi se osvědčilo ale také Norsko, Švédsko, což jsou země s velice vyspělým **sociálním** systémem, s velice vysokou úrovní kvality ochrany práv dětí. Není to opravdu model, který by nesl nějaká významnější rizika než která nese ten náš současný systém. Jestli dovolíte, tak celá řada dětí, které opravdu jsou leckdy i po dlouhou dobu několika let umísťovány v ústavních zařízeních, tak oni také samozřejmě jsou někde, kde jsou lidé, kteří za tu péči dostávají ohodnocení, ale bohužel velká část zařízení ještě příliš

nepůsobí, ani nemůže působit z podstaty svého založení jako rodinné prostředí. Zaměstnanci se zde samozřejmě, logicky střídají, pracují na směny a dítě s jinou osobou uléhá, s jinou osobou vstává. Zaměstnanci mají na starost skupiny dětí, to znamená nemohou se věnovat dětem příliš individuálně, nebo rozhodně natolik, jako kdyby měli jedno dvě dítě, jako tomu bývá v rodině. A tyto do určité míry nešvary právě pěstounská péče na přechodnou dobu velice dobře ošetřuje. Jestli dovolíte, já sama mám takový osobní příklad, jsem měla možnost účastnit se na některých šetřeních v kojeneckých ústavěch a opravdu jsem zde viděla zaměstnance, kteří se velmi snaží poskytovat kvalitní péči, ale prostě v současných podmínkách jedna zdravotní sestřička musí obsáhnout práci, nebo tedy péči o pět, šest, někdy i sedm kojenců a asi si umíte představit, nebo možná každý, kdo měl kdy malé děti, že kvalitní individuální péči šesti kojencům nemůžete poskytnout i kdyby jste opravdu se snažil sebevíc. Na druhou stranu jsem pak měla možnost vidět právě některé páry profesionálních pěstounů, kteří v České republice postupně začínají působit a kteří, dejme tomu na období dvou třech měsíců měli ve své péči právě na přechodnou dobu malé kojence, kteří, nebo novorozence dokonce, kteří čekali na své adoptivní rodiče, byly to děti v podstatě určené k adopci, k osvojení a opravdu ta kvalita té péče, vůbec i toho kontaktu byla nepoměrně jiná, než-li v ústavním zařízení, kde ten počet dětí je větší a ty osoby se zde v podstatě střídají.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

No a tak řekněte mi svůj pocit z toho, co se tady vlastně událo v momentě, kdy prezident novelu zákona o **sociálně** právní péči vrátil do Poslanecké sněmovny, jde prostě o, řekněme, konflikt dvou světónázorů na to, jak se má pečovat o děti, které nemají své vlastní rodiče, nebo nejsou prostě v dosahu? To znamená jestli má být kladen zejména na ústavní péči, nebo posílit právě pěstounství?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

Já se domnívám, že je vždycky důležité myslet opravdu na zájem konkrétního dítěte, konkrétních dětí. Nežli se příliš, nebo nežli příliš akcentovat tu obavu o to, co se zaměstnanci systému udělá ta či jiná změna. My potřebujeme prostě měnit systém tak, aby byl dobře připravený na potřeby dětí.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Pardon, vy si myslíte, že prezident s tím svým názorem myslí zejména na to, jakým způsobem budou dál fungovat ústavy a jejich zaměstnanci?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

Domnívám se, že pan prezident může vycházet z celé řady informací, které má. Nedokážu právě, jak už jsem říkala, odhadnout z jakých zdrojů, ale samozřejmě obavy některých ředitelů ústavních zařízení jsou veřejně známé, opravdu toto tažení proti **transformaci** systému **sociálně** právní ochrany dětí v tomto duchu, o kterém tady dnes hovoříme, tak bylo ze strany opravdu některých ředitelů, některých zařízení opravdu velmi silné a některé argumenty, které padaly i na půdě Poslanecké sněmovny, když se tento zákon projednával, to byly velice často postavené na velice emocionálních základech a na obavách z toho, co systémové změny přinesou. Bylo sice argumentováno ochranou práv dětí, ale domnívám se, že leckdy opravdu se do toho promítaly i obavy prostě zaměstnanců ředitelů o to, co ten nový systém v podstatě bude znamenat pro ně, jestli v něm najdou své uplatnění a domnívám se, že pokud opravdu si ten záměr dobře prostudují a pokud tedy ta diskuse je nějakým způsobem reflektována i v tomto segmentu, tak musí postupně, věřím v to, naznat, že jejich role bude stále velice důležitá, ale možná způsob fungování těchto zařízení by se do budoucna měl více posunout do té fáze prevence, sanace a podpory ohrožených rodin a dětí.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Kdyby se poslancům nepodařilo přehlasovat to prezidentovo veto a zůstala ta právní úprava tak, jak je teď. Tak by se dělo dál co?

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:

Tak, už v tuto chvíli se celá řada organizací, ale i zástupců, dejme akademické sféry, už v tuto chvíli připravují apel, který budou směřovat k prezidentovi, ale zejména tedy poslancům v Poslanecké sněmovně, proto aby tento zákon a tato novela byla přijata. Stojí za odbornou kvalitou této novely a

opravdu se velice pádnými argumenty zasazují o její definitivní schválení této novely. Jsou to lidé, kteří v terénu dennodenně pracují s ohroženými dětmi a jejich rodinami a kteří ve svých argumentech opravdu vychází ze své zkušenosti. Novela, jak už jsem tady zmiňovala, opravdu reaguje i na velice závažná zjištění o systémových problémech, které již velice dobře popsal například ombudsman při některých návštěvách některých ústavních zařízení. Reaguje také na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva na nálezy a zjištění Ústavního soudu a Nejvyššího soudu, zejména reaguje na odborné výsledky a analýzy, které opravdu hovoří o tom, že současný systém příliš nevyhovuje potřebám dětí a příliš nevytváří dostatečně rychlou a funkční pomoc ohroženým rodinám a jejich dětem. A dochází tak ke zbytečnému a často velice masivnímu oddělování dětí od rodin a umísťováním mimo rodinu do ústavního prostředí.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak, v tuto chvíli to bude bezesporu na poslancích Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Takových bylo dnešních Dvacet minut Radiožurnálu. Členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku Klára Laurenčíková byla mým hostem. Díky za váš čas. Hezký podvečer.

Klára LAURENČÍKOVÁ, členka poradního sboru Evropské komise pro **sociální** politiku:
Děkuji za pozvání.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Martin Veselovský byl také u mikrofonu Českého rozhlasu 1 Radiožurnálu. Dobrý poslech

Název: Mýlíte se, píší odborníci Klausovi kvůli vetu zákona o pěstunech
Zdroj: lidovky.cz - domácí
Datum: 16.09.2012
Odkaz: http://www.lidovky.cz/mylite-se-pisi-odbornici-klausovi-kvuli-vetu-zakona-o-pestunech-pyy-/ln_domov.asp?c=A120915_155922_ln_domov_mev
Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: péče (3), sociálně, sociální, ústavů, ústavy

Mýlíte se, píší odborníci Klausovi kvůli vetu zákona o pěstunech

http://www.lidovky.cz/mylite-se-pisi-odbornici-klausovi-kvuli-vetu-zakona-o-pestunech-pyy-/ln_domov.asp?c=A120915_155922_ln_domov_mev

Název: Charita v Plzni chystá chráněné byty pro seniory, bude jich devět
Zdroj: plzen.cz – main page
Datum: 19.09.2012
Odkaz: <http://plzen.nejlepsi-adresa.cz/zpravy/clanky/Charita-v-Plzni-chysta-chranene-byty-pro-seniory-bude-jich-devet-14104>
Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: chráněné (3), chráněných (2), bydlení

Charita v Plzni chystá chráněné byty pro seniory, bude jich devět

<http://plzen.nejlepsi-adresa.cz/zpravy/clanky/Charita-v-Plzni-chysta-chranene-byty-pro-seniory-bude-jich-devet-14104>

Název: Sociální vyloučení a sociálně vyloučené lokality
Zdroj: Český rozhlas 6
Datum: 19.09.2012
Pořadí: 1
Moderátor: Jarmila BALÁŽOVÁ
Hosté: Jakub ŠVEC, Pavel BĚLOBRÁDEK, Martin ŠIMÁČEK, Monika ŠIMŮNKOVÁ
Zkratka zdroje: ROR7
Rozsah: 00:48:54
Čas vysílání: 22:10:15

Klíčová slova: sociální (38), sociálně (18), sociálním (8), sociálního (7), sociálních (5), službám (2), sociálnímu (2), služby, transformace, služeb

Sociální vyloučení a sociálně vyloučené lokality

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Příjemný středeční večer, milí posluchači. Je 22 hodin 10 minut, a to je čas určený padesátiminutové diskusi Studio STOP. Dnes vám její pokud možno nerušený poslech přeje Jarmila Balážová. V režii se o technické odbavení starají dnes Valérie Radsmanová a Šárka Skaláková. Budeme diskutovat o **sociálním** vyloučení, s ním souvisejících **sociálně** vyloučených lokalitách, v nichž podle průzkumů žije více než 80 tisíc lidí. Na centrální úrovni se tímto tématem zabývá Agentura pro **sociální** začleňování, zřízená v roce 2008. Vláda nyní rozhodla o jejím pokračování do roku 2015 a začlenění pod Úřad vlády. Tedy to začlenění fungovalo tak i dosud. Jak se agentuře daří práce ve vybraných lokalitách, včetně těch třaskavých jako například Šluknovsko? Jaké jsou příklady dobré praxe? Je dostatečná politická vůle na republikové i lokální úrovni k řešení **sociálního** vyloučení? Křesťanští demokraté si myslí, že ne a chtějí se **sociálním** vyloučením zabývat rovněž. Proč, vysvětlí dnes jejich předseda. To jsou témata, kterým se jistě budeme věnovat a já vám ještě jednou přeji co nejkvalitnější poslech. Obsazení a hosty jsem trošku naznačila, tedy alespoň jednoho. Mé pozvání do studia přijali Jakub Švec ze zmiňované agentury, dobrý večer, Jakube.

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:
Dobrý večer.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:
A již avizovaný předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek. I vám dobrý večer.

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:
Dobrý večer.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:
Na telefonu s námi dnes budou ještě vládní zmocněnkyně pro lidská práva Monika Šimůnková a také ředitel agentury Martin Šimáček, který je pracovně /výpadek signálu/ jsem se snažila připravit samozřejmě. Dívala jsem se i na webové stránky agentury, a to, jakým způsobem vy definujete

sociálně vyloučené občany. Jsou to ti, kteří mají ztížený přístup k institucím a **službám**, čili k institucionální pomoci, jsou vyloučeni ze společenských sítí a nemají dostatek vertikálních kontaktů mimo **sociálně** vyloučenou lokalitu. Jaké důvody podle vás obvykle vedou k tomu propadu na **sociální** dno? Jakube Šveci.

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

Tak, většinou to bývá nějaká jednorázová událost, že člověk prostě se nějak hloupě nešťastně zadluží, přijde o práci, musí se přestěhovat a potom, když se zejména přestěhuje do nějaké třeba už stigmatizované lokality, tak se na něj, takříkajíc automaticky nabalí další problémy, zároveň ztrácí kontakt s tou normální majoritní **sociální** sítí a postupně se propadá na to dno. Nicméně bych rád poznamenal, že v dnešní situaci se člověk do toho, do té situace nejčastěji narodí. Že my už vlastně v těch **sociálně** vyloučených lokalitách pozorujeme už několikátou generaci dětí, který se tam prostě narodí, kolem sebe mají to nepodnětné, **sociálně** chudé prostředí a už prostě nemají od koho přebírat ...

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Říkáte několikátou generaci dětí. Ale my jsme neměli jako Česká republika historickou zkušenost se **sociálně** vyloučenými lokalitami. Pominu-li tedy mostecký Chánov, který samozřejmě byl jednou tou lokalitou. Ale jinak ne. Tak, chcete naznačit, na rozdíl od sousedního Bulharska, Maďarska, Rumunska například a dalších zemí, chcete naznačit, že ačkoliv nebyly takto definovány ty lokality, tak že to **sociální** vyloučení přece jenom existovalo, ale ne takto kumulovaně?

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

Neexistovalo takto zjevně. Ono za doby toho komunismu, ono se často říká, že jako ty komunisti to uměli tenkrát vyřešit. Ale ten problém pouze dřímalo, existovala tady umělá zaměstnanost, existovala tady povinnost vlastně mít práci, byla daleko větší kontrola státu nad docházkou dětí, nad lékařskou kontrolou a tak dále. Ale ten problém strukturálně se nijak neřešil. Takže, dejme tomu, v tom roce 89 nebo v 90. letech, kdy vlastně ten komunistický režim tu kontrolu ztratil, tak ten problém eskaloval v plném rozsahu.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Tou hlavní příčinou je tedy ekonomický propad těch lidí?

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

Jednou z hlavních příčin určitě.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Hm, a ty další? Ptám se na roli měst například, na to, do jaké míry mohou oni strategicky ovlivňovat to, zda v jejich městě vznikne či nevznikne nějaká taková **sociálně** vyloučená lokalita. Což může být třeba jeden blok domů, nebo ulice, abychom to tedy jako více přiblížili.

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

Víte, ono je těžké označit jednu příčinu. Já když jsem se pokusil definovat ten problém, tak z toho doufám bylo patrné, že jde prostě o takový řetězec událostí. A i když teda na ten problém nahlédneme jako na takový celek, tak určitě na začátku byla v těch 90. letech nějaká ztráta zaměstnání, **sociální** propad a už ta skupina lidí se jakoby ocitala na okraji společnosti. S čímž také souvisela klesající ochota měst, nebo samospráv obecně se prostě problémy takové skupiny lidí zabývat. Takže určitě ostrakizace skupiny občanů ze strany samospráv tam hrála v tom řetězci jednu z klíčových rolí.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Pavle Bělobrádku, když vy jste se začali zajímat jako strana **sociálnímu** vyloučení, teď, nebo se k tomu hlásíte, přihlásili jste se minulý pátek na programové konferenci, co vy si myslíte o zodpovědnosti představitelů měst, samospráv? Pokud jde právě o strategické rozhodování zda a do jaké míry si mohou dovolit třeba jako starosta vznik nějakých problémových objektů. A teď nenarážím jenom na klasické **sociální** vyloučení, ale na to, když třeba prodám nějaký objekt občanům z naprosto jiného

města, který mi potom z toho objektu udělá ubytovnu a do ní mi naveze problémové občany úplně odjinud a já pak jako musím řešit tuhle věc. Tak, já bych si třeba tak laickým rozumem myslela, že jako starosta, pakliže, nebo představitel toho města, pakliže někomu prodávám nějaký objekt, tak mohu alespoň podmiňovat nebo vědět, chtít vědět, co v tom objektu bude a tímto způsobem chránit nejenom sebe, ale občany toho daného města. Protože to je práce samozřejmě těch politiků.

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Začal bych tím, že ryba smrdí od hlavy. Ten problém podle mě spočívá v tom, že starostové jsou často nuceni řešit problémy ve svých městech proto, že tady selhala nějaká koncepce, nebo dlouhodobá strategie státu. Snahy tady bezpochyby byly, něco už bylo začnuto třeba i v předchozích vládách, ale pak přišla jiná vláda, shodila to a pořád není tady nějaká generální domluva na tom, jakým způsobem třeba i metodicky ty města vést. V podstatě dochází k tomu, že některá města spolupracují s agenturou, některá ne. Podle toho, jestli chtějí nebo nechťejí. A ono často to taky tak dopadá. Že agentuře se daří třeba stabilizovat aspoň ten stav, aby, aby nedocházel dál. Naopak někteří starostové toho využívají a dělají si na tom popularitu. I to se může stát. Ale především ten problém je v tom, že jsou k tomu nuceni. Protože nemají nějakou možnost systematicky se tím zabývat, protože to začíná skutečně ve vzdělání, začíná to v práci s těmi lidmi a penězi, které na to musí dávat. Jestliže starosta nemá peníze na to, aby se věnoval tomuto problému, tak je to pro něj samozřejmě složitě. Osobně se domnívám, že se zatím nepovedlo tyto lidi nějak integrovat a vytáhnout je z těch problémů, v kterých jsou, protože se pořádně nezačalo. Starosta o tom, jak jste mluvila, samozřejmě může do některých věcí mluvit, ale musí se řídit obecně závaznými právními předpisy. A říkat, co má nebo nemá může pouze v územním plánu. To znamená pak nacházíme eventuálně možnosti, jestli to odpovídá územnímu plánu. A druhá věc je, jestli to odpovídá stavebně technickým normám. A tady já myslím, že je zakopaný pes. Já když jsem se byl podívat ve Varnsdorfu, kde máme radního za KDU-ČSL a hovořil jsem o tom, v čem je problém, tak on říkal, tady ty ubytovny jsou, ale že jejich zkušenost je v tom, že tam selhává jak státní správa, tak samospráva v tom, že podmínky, v kterých tito lidé žijí, prostě neodpovídají ani těm stavebně technickým, hygienickým, požárně technickým předpisům. A nikdo s tím nic nedělá. Takže spousta těchto domů jednotlivých třeba, by se dalo zavřít z těchto důvodů, jen kdyby se důsledně dodržovaly současné zákony. Jinak starosta jako takový rozhodovat, jestli někde ubytovna bude, nebude, to má velice komplikované, protože na to nemá právní nástroje.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

No, v každém případě nese zodpovědnost za to, do jaké míry chce s tím daným problémem něco dělat. Už v okamžiku, kdy, kdy lze předpokládat, že by mohl problém narůst. Dostaneme se ještě k tomu. Pánové, já vás poprosím, vemte si sluchátka. My teď totiž máme na telefonu ředitele Agentury pro **sociální** vyloučení Martina Šimáčka, který je, jak jsem říkala v Ostravě. Dobrý večer.

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

Dobrý večer.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Jsem ráda, že jste si udělal čas i v tom nabitém programu. Alespoň takto prostřednictvím telefonu. My se teď bavíme o **sociálním** vyloučení, samozřejmě, pane Šimáčku. Pojdme ještě k tomu, jaká jsou rizika spojená se **sociálním** vyloučením? Jednak pro samotné vyloučené, ale i pro společnost a například lidi, kteří žijí v blízkosti těchto **sociálních** lokalitách.

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

Tak, ono to je asi hodně obecná otázka. Já to zkusím trochu zúžit. Já si myslím, že jeden z největších problémů je rozpad **sociální** soudržnosti. Totiž jde o to, jestli ve městě, ve kterém je vyloučená lokalita, nebo jsou tam chudí lidé, nebo žije tam větší množství lidí, kteří se propadli na společenské dno, tak jestli se tam vytvářejí podmínky pro to, aby se ti lidé začleňovali a aby ostatní, řekněme, majoritní společnost byla otevřená tomu vlastně dát podporu **sociálním službám**, vzdělávání, a to i v běžných školách. Podpoře zaměstnanosti a dalším aktivitám, projektům, opatřením. To znamená, je to hlavně o tom, o té soudržnosti, o té ochotě věc řešit, řekněme, konstruktivně, na úrovni nějakých

jasně deklarovaných **sociálních** politik a ne represivně, jakýmsi vytlačováním ...

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Ptám se na ta rizika zcela záměrně, i když možná ta otázka se může jevit jako obecně formulovaná. Protože obvykle, když si někdo uvědomí rizika, která mohou být spojena s tím, že pokud nebudu řešit problém, dokud je, tak že mi může narůst do skutečně závazných rizik. Protože lidé žijící v **sociálním** vyloučení, tam je celá řada rizik. Ať už jde o nezaměstnanost, drogovou závislost, určitou agresivitu. To všechno se tam může stát. A to jsou možná důvody, proč by mělo mít to vedení měst a má-li k tomu samozřejmě podmínky, zájem to řešit.

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

Bezpochyby. Tak, vy jste to řekla velmi přesně. Já si myslím, že kromě toho, co jste popisovala, tak bychom se ještě měli podívat na tu věc i ekonomicky. Je určitě mnohem výhodnější, když ti lidé jsou začlenění, když pracují, stávají se součástí trhu, zaměstnanosti. A jsou i přínosem co se týče daní. Samozřejmě, že velice důležité je to i co se týče například náhradní péče o děti. Často se uvádí ten argument, že pokud musíme odebírat mnohem více dětí z rodin ekonomických a **sociálních** důvodů, zatěžuje to státní kasu. Institucionální péče je mnohem dražší než preventivní **služby**. A takhle bychom mohli pokračovat v každém jednom z těch odvětví. Samozřejmě, že vysoké náklady jsou potom k zajištění bezpečnosti, pokud ty problémy eskalují. Můžete si vzpomenout na loňské problémy na Šluknovsku, kdy obrovské peníze stály zásahy policie na místě, zvláštní akce, zvláštní pořádková jednotka. To všechno jsou tak vysoké částky, že jejich předchozí využití v preventivních opatřeních by znamenalo, že ten problém se bude řešit trvaleji. Ve prospěch vlastně všech občanů. Takže ta rizika jsou nejenom co se týče nějakého trvalého soužití, ale spočívají i v ekonomické nevýhodnosti, ponechání té situace neřešené.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Cílem agentury je **transformace sociálně** vyloučených lokalit. Jak velké šance máte? Protože samozřejmě se nemůže podařit jejich likvidace, ale spíš jejich minimalizace, navození, nebo hledání nějakého koncepčního řešení, které vy můžete nastítnit. Co můžete v té kapacitě, kterou máte teď v agentuře, dělat? V kolika lokalitách momentálně pracujete?

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

Ta kapacita je zároveň malá a zároveň není zas tak úplně nedostatečná. Pracujeme ve 26 městech a obcích, příští rok ukončíme spolupráci v některých z nich a začneme v nových. Vždycky pracujeme 3 roky, to znamená, že pokud ta agentura bude mít na nějakém desetiletém období možnost pracovat, tak to pokaždé 3 roky v 26 městech a obcích. Tak dohromady budeme pracovat cirká v 70, 80 městech. A podle zprávy pro MPSV, kterou zpracoval Ivan Gabal v roce 2006, se ukazuje, že měst, které řeší skutečně závažný problém se **sociálně** vyloučenými lokalitami mohou být tak dvě stovky. Takže najednou můžeme říci, že agentura je systémovým nástrojem a že skutečně obcím, které prokáží ochotu a motivaci věc řešit, tak bude schopna nabídnout spolupráci. A pokud ne hned, tak třeba v horizontu 3 let poté, co ukončí spolupráci s těmi stávajícími. Takže ta kapacita je na této straně relativně dostatečná, i když také bych si uměl představit, že budeme moci do budoucna pracovat například ve 40, 50 obcích zároveň. To by tak podle mého názoru odpovídalo té reálné potřebě, nebo poptávce v terénu. A potom ještě musíme vidět tu druhou přidanou hodnotu práce agentury, a to je zpětná vazba státní správy. My všem resortům, ministerstvu práce, ministerstvu školství, ministerstvu pro místní rozvoj, vnitru, zdravotnictví přinášíme zpětnou vazbu o tom, co vlastně z těch klíčových systémů, které oni spravují v rámci státní správy, na té regionální úrovni nebo místní úrovni selhává, co nefunguje vůči **sociálnímu** začleňování těch nejvyloučenějších nebo nejhudších. A to je také důležitá přidaná hodnota, v jakési koordinační roli agentury na úrovni státní správy.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Hlásí se ty lokality s uvědomělejšími starosty, nebo naopak máte zkušenost, že i ti, kde je situace třaskavá?

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

Samozřejmě se mnohem víc hlásí ti, kteří jsou motivovanější. Ale čím dál víc sledujeme i to, že tak, jak se situace poměrně dramaticky zhoršuje, zejména, řekl bych, v posledních dvou letech, tak si mnoho starostů uvědomuje, že vlastně ten problém se musí řešit systematicky, že ho nelze nechat vyhnít. A že asi nepůjde ani za všech okolností použít takový ten nejobvyklejší populistický model ty lidi prostě vytlačit všemi metodami z území obce. Takže někteří starostové se hlásí z přesvědčení a z motivace a někteří už proto, že prostě vidí, že ten problém je tak značný, že chtějí pomoci.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek před chvílí řekl, že starostové velmi často jsou v nezáviděníhodné situaci. Protože ledaskdy musí řešit něco, co bylo zanedbáno předtím, i z hlediska koncepčního. A ze strany státu. Setkáváte se s těmito argumenty, pakliže oslovujete starosty? Vy totiž nemáte žádné právní moci, nemůžete nic nařídít a jste zcela závislí pouze na ochotě vedení měst s těmito lokalitami a na moudrosti a pragmatičnosti starostů. Tak, jaké jsou ty protiargumenty?

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

To je pravda jenom částečně. Jako je důležité, aby starostové obcí byli motivováni, na druhou stranu tím, že agentura je pevnou součástí státních politik **sociálního** začleňování, tak přeci jen může pomáhat, řekněme, při vytváření nějakých systémových nástrojů při změnách těch velkých systémů jako je **sociálně** právní ochrana dětí, podpora **sociálních služeb**, aktivní politika zaměstnanosti. Že my můžeme to, co pan Bělobrádek popisoval, také docela účinně ovlivňovat v jednání s těmi resorty. Ale já bych s panem předsedou nesouhlasil v jedné věci. Já si nemyslím, že starostové jsou tak bezmocní. Naopak si myslím, že stávající legislativa, nebo stávající právní rámec jim umožňuje celou řadu aktivit. A to i včetně toho bydlení. Někdy je to tak trochu výmluva, i když nechci to říci úplně takto ostře, když nemám třeba kapacitu, nebo si nevím rady, tak řeknu, že chybí legislativa. Ale i ve stávajících legislativních podmínkách celá řada starostů postupuje velmi příkladně. Rád mluvím o Obrnicích, které jsou velmi malou obcí v Ústeckém kraji a kde téměř polovina obyvatel jsou potřební Romové. A paní starostka si s tím přesto ví rady, i za stávající situace odkupuje zpátky do vlastnictví obce byty a podobně. A pak jsem chtěl uvést jeden příklad, ten mně připadá vůbec nejzajímavější i pro ostatní starosty, takový, řekněme, obvyklejší. To jsou Trmice. Tam, když se rozhodli ...

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Ústí nad Labem, jenom trošku přiblížím.

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

Tak, tak, tak. Je to nedaleko od Ústí nad Labem, přesně. A tam když se rozhodli privatizovat dva velké bytové domy, tak celé zastupitelstvo několikrát dlouho jednalo s tím potenciálním zájemcem, nebo zájemci o koupi toho domu. A domlouvali se na tom, co v tom domě, nebo v těch domech bude. Jakou přibližně si představuje strukturu těch budoucích nájemníků, jakou to může způsobit migraci a vlastně kladli jakési podmínky, které nebyly ani tak nezbytně nutné jenom co se týče té výzvy k prodeji nemovitostí, ale i v tom osobním jednání. To znamená tam prostě Trmičtí v čele s paní starostkou vyvinuli účinný tlak na to, aby prostě ty budovy nepadly do rukou spekulantům. To ti starostové dělat mohou. Tam nepotřebují žádný zvláštní legislativní rámec. A velice se to osvědčilo. V Trmicích takto ta privatizace proběhla velice úspěšně. A dneska ty domy fungují v tom režimu, že tam skutečně neznamenají žádný problém pro tu obec.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Říká Martin Šimáček, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování. Děkujeme a hezký večer.

Martin ŠIMÁČEK, ředitel Agentury pro **sociální** začleňování:

Také děkuji, hezký večer.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Na telefonu teď máme vládní zmocněnkyni pro lidská práva Moniku Šimůnkovou. Dobrý večer.

Monika ŠIMŮNKOVÁ, vládní zmocněnkyně pro lidská práva:
Dobrý večer.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Paní Šimůnková, centrálním orgánem, který se zabývá tematikou **sociálního** vyloučení, je od roku 2008 Agentura pro **sociální** začleňování dříve v romských lokalitách, teď pouze v lokalitách. K té změně názvu došlo tento rok. Proč jste se rozhodli pro vynechání toho termínu v romských lokalitách?

Monika ŠIMŮNKOVÁ, vládní zmocněnkyně pro lidská práva:

My jsme se pro to rozhodli a navrhli jsme to vládě především z pragmatických důvodů. Ta přípona v romských lokalitách byla spíše v neprospěch věci. Kamkoliv agentura přišla a chtěla tam začít práci, tak byla vnímána a priori právě, že je zde pouze pro Romy. Což není pravda. Ona je pro **sociálně** vyloučené lokality celkově. To znamená pro všechny lidi žijící v **sociálně** vyloučených lokalitách. I když víme, že i 70, 80 procent jsou to Romové. A jak ze strany právě jednotlivých radnic, tak i místního obyvatelstva vždy v té lokalitě, kde agentura pracuje, tak toto nebylo vnímáno úplně pozitivně. A hodně jsme s tím bojovali. Takže v letošním roce v létě, když se rozhodovalo o dalším pokračování agentury, po roce 2012, tak jsme navrhli i tuto změnu a myslím si, že je to jenom ve prospěch věci. Ale chtěla bych zdůraznit, že nějakým způsobem nemění zaměření agentury a její činnost. Ta zůstává nadále stejná a nerozšiřuje se tam nijak zásadně její činnost. I například na skupiny seniorů, či rodin obecně s malými dětmi. To znamená, že tam stále zůstává to zaměření především tedy na Romy v **sociálně** vyloučených lokalitách.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Na práci v těch **sociálně** vyloučených lokalitách, kterých neustále přibývá, rozhodlo se o pokračování agentury až do roku 2015. Dlouho se na ten verdikt čekalo. Má i nadále působit při Úřadu vlády. Ovšem současně má být agenda vládního zmocněnce pro lidská práva poněkud přetransformována na jednotlivá ministerstva. Jakým způsobem to může ovlivnit práci a vaši součinnost s agenturou?

Monika ŠIMŮNKOVÁ, vládní zmocněnkyně pro lidská práva:

Já musím upřímně říci, že tento návrh ze strany Úřadu vlády, který již, jak jsem se dozvěděla, prosákl do médií, tak že nebude akceptován paní premiérkou, teda vicepremiérkou, která v současné době připravuje ten plán redukce agend státní správy. Já bych s tím samozřejmě nemohla zásadně souhlasit a nesouhlasím s tím, již jsem ten názor vyjádřila. Že by všechny poradní orgány, které jsou pode mnou, lidskoprávní orgány byly transferovány na jednotlivá ministerstva, včetně Agentury pro **sociální** začleňování. Pro mě to znamená, že by de facto došlo k likvidaci agendy lidských práv v České republice. Protože si myslím, že těch pár lidí, které mám ve své sekci a opravdu jich není tolik, tak že dělají velmi dobrou práci v oblasti lidských práv a jejich přesunutí jinam, popřípadě částečné zrušení by byla věc, s kterou bych zásadně nemohla souhlasit. Takže já doufám, že k tomu nedojde.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Paní Šimůnková, práce Agentury pro **sociální** začleňování, jejich pracovníků velmi záleží na ochotě starostů a samospráv nějakým způsobem spolupracovat. Jaké máte zkušenosti za tu dobu právě pokud jde o spolupráci? My jsme samozřejmě mnohokrát hovořili o Šluknovsku spolu, my jsme hovořili o Břeclavi, o dalších lokalitách, které jsou velmi třaskavé. Ale obecně, jaká je ta ochota a spokojenost? Najdou se skutečně osvícení starostové, primátoři, kteří si uvědomují, že agentura jim může nějakým způsobem pomoci, nebo spíše pořád narážíte?

Monika ŠIMŮNKOVÁ, vládní zmocněnkyně pro lidská práva:

Určitě se najdou. A najdou se už tím, že se přihlásí do výběrového řízení právě proto, aby se stali jednou z lokalit, kde Agentura pro **sociální** začleňování působí. Takže určitě ta myšlenka na začátku toho starosty dotyčného, nebo té radnice je taková, že chce řešit situaci na svém území. A chce spolupracovat s agenturou. Samozřejmě poté ale může dojít, když se ukáže, že se tam například ty názory rozcházejí, může dojít k tomu, že se zjistí, že ta spolupráce možná úplně fungovat nebude. Že naše představa je jiná než představa toho starosty. A došlo už k několika takovým případům. Ale řekla bych, že většina těch lokalit, kde agentura působí, je spokojena s tou prací. Ale bohužel se ty pozitivní

výsledky nedaří úplně ukazovat. Což já pořád vnímám jako jednu z našich problémů, že vidíme v médiích především to, co se nepodaří. Ale to, co se daří, tak není vidět. Já bych zmínila jednu z lokalit, například Obrnice. Paní starostku Drahušku Miklošovou, která, to je zrovna příklad někoho, kdo by měl být příkladem a samozřejmě nerada říkám příkladem, protože nemají lidé rádi, když se jim možná dávají příklady. Ale určitě ona je ta starostka, která jde oním správným směrem a stačí se podívat do Obrnic, kde tady také působila agentura. A perfektně to tam funguje. Co se týče třeba Šluknovska, tak tam ta situace je různorodá. V některých městech to jde lépe, v některých hůře. Problém náš je ten, že naši pracovníci, nebo agentura jako taková nemá žádné nařizovací pravomoci. My se můžeme omezit pouze na to, že s těmi starosty jednáme, předkládáme jim návrhy, naše návrhy, jak by měli postupovat. Ale nemůžeme je k ničemu donutit. Ty pravomoci tady nejsou, takže zcela záleží potom na jejich vůli, jak se k tomu postaví.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Pokud se bavíme o vůli politické, tak samozřejmě nikoli jenom na lokální úrovni, ale jaká je i ta ze strany vládních představitelů? Samozřejmě nevím, nakolik můžete být otevřená, ptám se na to i v souvislosti s tím, že například na programové konferenci KDU-ČSL, která se uskutečnila minulý pátek, na jednom z panelů odborných, který byl věnován právě tématice **sociálního** začleňování, zaznělo, že politická vůle, pokud jde o **sociální** začleňování a systematictější řešení, chybí.

Monika ŠIMŮNKOVÁ, vládní zmocněnkyně pro lidská práva:

Já bych jako tak to úplně neřekla, já, protože to mám já, bych řekla, ve velké míře ve své gesci, tak pomocí agentury pro **sociální** začleňování se snažíme dělat maximum. Je otázka, jestli by agentura měla mít větší pravomoci, nebo neměla. O tom je nutno vést, si myslím, politickou debatu a je to především politické rozhodnutí. Jinak jsem ráda, že se třeba teď před nedávnou dobou podařilo na vládě prosadit, prosadit jakýsi plán pro řešení krizových situací podobných Šluknovsku, kdy já jsem velmi kritizovala to, že to nebylo koordinováno ze strany státní správy, bylo to velmi roztrženo. Starostové si na to stěžovali. Samozřejmě sama za sebe musím říci, že bych si představovala daleko větší politickou podporu své agendy. Ale s tím se asi potýkal každý zmocněnec přede mnou. Ale je to věc, která samozřejmě mi chybí a s kterou bojuji.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Pokud jde o působnost agentury v dalších letech, my už jsme naznačili, že je rozhodnuto o její existenci zatím do roku 2015. Ale jde-li o počet zaměstnanců, lokálních pracovníků, konzultantů, tak jakým způsobem se bude či nebude lišit?

Monika ŠIMŮNKOVÁ, vládní zmocněnkyně pro lidská práva:

V zásadě by se lišit neměl. Měl by zůstat zhruba stejný. Protože samozřejmě se to odvíjí i od finančních prostředků, které budou na činnost agentury vyčleněny. Částečně to bude ze státního rozpočtu, ta menší částka. A ta větší část by měla být stejně jako dosud z evropských peněz. Kdy nyní v současné době se finalizuje žádost právě o to, aby od toho roku 2013 ty finanční prostředky byly na činnost agentury uděleny. A měly by být zhruba ve stejném rozsahu jako to bylo dosud. Takže bohužel nemůžeme říci, že by od roku 2013 mělo dojít k nějakému významnějšímu rozšíření činnosti agentury. I když já po těch svých zkušenostech v pozici zmocněnce a toho, co jsem viděla v jednotlivých lokalitách, jak působí agentura, jak se to daří, nedaří, tak já bych určitě velmi přivítala rozšíření jejich pracovníků, protože si myslím, že ta její práce je naprosto nezastupitelná v České republice.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Říká vládní zmocněnkyně pro lidská práva Monika Šimůnková, které děkuji a přeji hezký večer.

Monika ŠIMŮNKOVÁ, vládní zmocněnkyně pro lidská práva:

Také hezký večer, na shledanou.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Ano, milí posluchači, stále posloucháte Studio STOP, dnes věnované tématice **sociálního** vyloučení. Ve

studiu se mnou jsou stále Jakub Švec ze zmiňované agentury a předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek. Vám právě teď chci dát slovo, protože můžete samozřejmě reagovat oba na to, co zde zaznělo. A také vysvětlit, protože já jsem několikrát říkala, že na té programové konferenci z vašich úst a úst vašich kolegů, kteří vystupovali na tom odborném panelu, tedy zaznělo, že ta politická vůle chybí. Tak, možná byste měl říct i to rozhodnutí, proč se KDU-ČSL teď chce hlásit k tomu systematictějšímu řešení **sociálního** vyloučení.

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Nejdřív zareaguju na pana Šimáčka. Já myslím, že došlo k nepochopení. Samozřejmě v okamžiku, kdy privatizujete obecní majetek, tak máte možnost do toho hovořit. Ale ty největší problémy velice často bývají, že to jsou privátní domy a tam o jeho využití právě je to o něco složitější. Takže to nebývá vždycky tak jednoduché. Ale jinak já samozřejmě jsem také řekl, že je to například u Varnsdorfu selhání státní správy a samosprávy. Protože právě nedělali to, co jim legislativně umožnilo právě v tom stavebně-technickém a podobně, tak některé ty, nebo jedna z těch ubytoven mohla být zavřena. Protože neodpovídala těmto parametrům. Takže záleží vždycky na tom, jestli samospráva, jestli starosta se někde neschová a dělá mrtvého brouka, nebo jestli to chce nějak řešit. A jsou tady dvě možnosti. A to jsem také řekl, že buď spolupracuje s agenturou, no, anebo si jako paní Řápková nebo někteří potřebují možná zakrýt některé problémy, které mají na severu Čech a eskalují to napětí nějakým takzvaně razantním řešením. Aby odklonili pozornost.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Řekněte, jak vy hodnotíte činnost agentury, její kapacity a eventuální diskusi o tom, zda by měla mít či nikoli nějaké rozhodovací pravomoci.

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

No, mě zarazila paní Šimůnková, protože říkala, že jako politická vůle je a podobně. No, já se domnívám, že je velice malá. Ano, můžeme říct, že tady nějaká je. Že agentura funguje. Ale mně to teda nepřipadá dostatečné. Já nevím, jestli někdo je spokojený s tím stavem, mně to přišlo, jako kdyby paní Šimůnková byla v podstatě spokojená. Že všechno funguje a všechno je, jako všechno je v pohodě.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Tak, ona říkala, že si dokáže představit, že ta politická vůle by byla samozřejmě vyšší.

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Tak, a to řekla, a na konci toho příspěvku, to jsem chtěl dodat, na konci toho příspěvku ona řekla, že si to dovede představit. No, já si, já se domnívám, že si to nemáme představovat a že pro to musíme něco dělat. Protože tady bylo správně řečeno, že ta prevence je podstatně levnější a efektivnější než potom musejí nastoupit těžkooděnci. A domnívám se, že my už jsme někde na té hranici, kdy pokud neposílíme tyto preventivní a v některých místech fungující spolupráci, a není to jen otázka agentury, je to otázka prostě systému. Vzdělávání, to, že neproběhla pořádně inkluze, že je v podstatě jedno, jestli to je cikáně, jestli, nebo jestli to je dítě, které má, které si píchá inzulin, nebo dítě nějakým způsobem zdravotně handicapované, tak ta inkluze prostě ještě pořád neproběhla. Systém s tím nepočítá, neumí s tím pracovat ve velké míře. Záleží zase, jestli třeba ředitel je osvícenější. Ale principiálně jako systém to není úplně optimální. Takže já se domnívám, že posílení rozhodně být musí. Tady je otázkou, do jaké míry legislativně posílit to, o čem se hovoří, i možnosti, možnosti agentury. Ale to samozřejmě není jediná možnost, která by tu měla být. Takže já se domnívám, že ta politická úloha by měla být daleko větší, podpora daleko vyšší, protože je to určitá časovaná bomba, protože Ivan Gabal sice udělal v roce 2006 velice dobrou analýzu, nicméně od té doby došlo k poměrně dramatickým změnám. A ta dramatická změna je v tom, že lokality se nám soustřeďují vlastně do tří, čtyř krajů, jsou to severní Čechy a severní Morava. A druhá věc, tyto lokality se zvětšují. V podstatě už to nejsou drobné bodové lokality, ale začínají se zvětšovat. A myslím si, že tam musí přijít především spolupráce s kraji. Krajská samospráva se musí postavit čelem k tomu, že tam má tento problém. Protože je to problém i krajský.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Nemůžu se nezeptat na to, proč KDU-ČSL v okamžiku, kdy byla ve vládě, nezasazovala se tedy o tu větší politickou vůli?

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Já se domnívám, že to tak bylo. Když se podíváte, že pan Baláž v podstatě na ministerstvu pro místní rozvoj za ministra Čunka téměř dopracoval jakousi koncepci, která tady myslím dlouhodobě nebyla a která by určitě stála za to, aby se, řekl bych, nějak aktualizovala nebo rozpracovala dál, tak to byl, myslím, počin, ke kterému ty předcházející vlády neměly odvahu a ta, ta další už se k tomu v podstatě nevracela. Takže já myslím, že jsme se o to pokusili a já jsem rád, že se na naší programové konferenci objevil Jiří Čunek a Ivan Gabal. A že se v podstatě ...

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Právě Jiří Čunek ale nepatří zrovna ke starostům, kteří se chovali vždy korektně. Ať už byl v pozici vicepremiéra, tak nevím, jestli je, a to je samozřejmě vaše rozhodnutí, nakolik je pro vás taktické, když se k tématice **sociálního** vyloučení, když jednou z těch nosných osob je právě Jiří Čunek.

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

No, já myslím, že to jsou určitá kliše. Je potřeba se podívat, co skutečně s panem Balážem připravovali na ministerstvu pro místní rozvoj a seznámit se s tím. A také je potřeba přiznat Jiřímu Čunkovi, že na rozdíl od dalších starostů, kteří byli třeba i donuceni k tomu, že museli tu situaci nějak řešit, a bylo to taky v roce 2006, dneska už by měl další nástroje, mohl by spolupracovat s agenturou a podobně, tak on pro ty lidi kromě několika výjimek, co kapacita stačila, postavil domy, které někdo napsal, že jsou kontejnerové, ale z nich se dneska staví mateřské školky a staví se z nich studentské koleje a podobně. Zatímco v jiných městech a u nás ...

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Kde ale je všechno na elektřinu a zrovna občany s nízkými příjmy přesunout sem, tak to se samozřejmě dočkáte jenom toho, že budou za chvíli opět v dluhové pasti. Ale není tu Jiří Čunek, takže asi nemá cenu, abych dál ...

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Ale, já jenom, tohle já myslím, že není úplně, úplně fér. Protože to byla snaha něco udělat. Protože spousta starostů, a můžete se jet podívat třeba i k nám do východních Čech, prostě někdo dvakrát nezaplátí a stěhují ho na ulici. To Jiří Čunek neudělal, takže, a já si myslím, že je právě dobře, že ta diskuse probíhá, proto hovořím o něm a hovořím o Ivanu Gabalovi, protože je tady nějaká snaha najít průnik mezi sociologem, mezi starostou, mezi politikem a mezi odborníkem. Pan Baláž tam taky vystoupil. A myslím, si, že to byla určitá, určité memento, protože my se této, této problematice skutečně chceme věnovat. My jsme na určitém rozcestí a musíme si říct, že tohle je velice nepopulární otázka. Proto politická úloha často chybí. Protože většinová společnost řekne, vy chcete zase dávat peníze na cikány. A to prostě je věc, kterou vám řekne spousta lidí a my musíme je přesvědčit o tom, že to ve prospěch nikoli jenom určité skupiny lidí, navíc samozřejmě tam nejsou jenom Romové. Ale že je to ve prospěch celé společnosti a její soudržnosti. A tam já myslím, že i to vysvětlování, i to, že třeba Jiří Čunek udělal chyby a že se některé věci nepovedly, tak je potřeba se z toho poučit a skutečně začít se o té věci bavit seriózně a třeba na širším, na širším fóru.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Pane Bělobrádku, máte šanci, nebo počítáte s tím, že byste hovořili eventuálně se svými starosty, svými zastupiteli, teď myslím těmi, kteří patří samozřejmě politicky k vaší straně, aby se více zasazovali o řešení toho problému, nebo jako jaké budou ty další nástroje, ty cesty?

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Tak, my bychom chtěli začít skutečně navázat na tu koncepci, která nestihla v podstatě být úplně dokončená na ministerstvu pro místní rozvoj. A bezpochyby je našich více než 300 starostů, tak velké části z nich se, se týká tento problém. A domnívám se, že určité metodické vedení, nebo snaha s nimi

konzultovat jejich problémy, říkám, máme svého radního ve Varnsdorfu, tak to je určitě ta nejlepší, nejlepší situace, kdy dochází k té konfrontaci mezi tou realitou a těmi, těmi návrhy, které přicházejí zeshora.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Děkuju. Teď bych se ráda zeptala Jakuba Švece na vaše konkrétní zkušenost. Byly zmiňované Obrnice, tak to je asi hodně často citovaný moment, protože tam se během velmi krátké doby podařilo opravdu tu situace rapidně díky paní starostce změnit. Tedy výrazně k lepšímu. Pojdme k dalším pozitivním příkladům, kromě Trmic, Obrnic. A k tomu, jakým způsobem vy tedy můžete motivovat starosty nebo představitele těch měst, co jim můžete nabídnout?

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

Tak, já bych se nerad dotknul nějakého města tím, že ho nebudu jmenovat. Ale těch dobrých příkladů už je dneska celá řada. Ale jak už předem říkal pan ředitel, my v současné době máme 24 lokalit, kde pracujeme a můžeme říct, že většina z těch lokalit by mohla být takovým dobrým příkladem. Nicméně, co bych možná vyzdvihnul, tak pro nás úplně nejlepší je takové město, které se snaží tu **sociální** integraci řešit co možná nejvíce komplexně. Co to znamená, znamená to, že v současné době je soustředěno v nějakém plánu a potom v jeho realizaci co nejvíce opatření v jednotlivých oblastech té **sociální** integrace. To znamená, že najednou vznikne a je realizováno masivní množství opatření zaměstnanosti, ve školství, v bydlení, v prevenci kriminality a tak dále. A takhle je zajištěný nejvíce, nejvíce ta efektivita vůbec té snahy. Možná mi dáte za pravdu, že ono nemá právě smysl soustředit se pouze na bydlení nebo pouze na vzdělávání, ale je potřeba opravdu řešit problémy těch **sociálně** vyloučených rodin a těch lokalit, kde žijí, najednou. Takže to jsou takové pro nás nejlepší příklady. Ty Obrnice, to je ideální příklad paní starostky, která právě si jaksi nestěžovala na to, jaké jsou v České republice legislativní podmínky, ono nebudou nikdy ideální, ale prostě vzala reálně ty možnosti, které jsou a v rámci těch možností za samosprávu udělala maximum možného. Z pohledu samosprávy bych možná ještě jmenoval větší město, což je Most. Tam došlo k takovému zajímavému opatření, kdy vedení města přizpůsobilo směrnici svojí zadávání veřejných zakázek, do které zakotvilo podmínku, že dodavatel, který tedy pracuje pro město, třeba při rekonstrukci tamního sídliště Chánova, tak je povinen zaměstnat 10 procent ze svých zaměstnanců, aby bylo 10 procent z evidence úřadu práce jako dlouhodobě nezaměstnaní. Což je prostě krásná věc, kterou samospráva může bez všeho, a zároveň jí to nestojí a na svém území si tak vlastně zajistí zaměstnanost svých občanů, respektive zlepšit teda, nebo zvětšit počet zaměstnaných lidí. Z řad třeba nekvalifikovaných, kteří právě v těch severních Čechách těžko získávají práci.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Pavel Bělobrádek hovořil o tom, že oni se budou snažit nabízet svým starostům a zastupitelům nějaké možnosti řešení. Mě zajímá, do jaké míry vy můžete využívat v tom pozitivním slova smyslu teď kontaktů v politických stranách? A jaké jsou vaše zkušenosti, zda vůbec některé jsou, že by existovala některá konkrétní politická strana, která opravdu se chová velmi uvědoměle v tomto hledisku. A pragmaticky právě proto, aby to řešení bylo lepší.

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

No, tak z mého pohledu spolupráce se starosty nebo se zastupiteli obecními je různá. Ale vůbec bych si v tom netroufal vysledovat nějakou politickou souvislost. Opravdu, ono se říká, že na té místní úrovni se jako nehledí na tu velkou politiku, ale řeší se ty konkrétní místní problémy, tak z našeho pohledu toto je stoprocentně pravda. A samozřejmě, že jsou starostové, se kterými se nám spolupracuje lépe a ti, kteří, jak už bylo řečeno, třeba strkají hlavu do písku před těmi problémy. Ale opravdu i to dobří, i ti horší jsou z různých stran a nevidím tam opravdu žádnou politickou souvislost. Až na jednu výjimku, což je Dělnická strana **sociální** spravedlnosti. Ti tedy nejsou ve vedení měst nikde, ale jsou v některých zastupitelstvech, tak tam samozřejmě ta spolupráce je špatná a nulová.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Tak, to budou asi přesně ti, kteří potom využívají tohoto problému k propagaci vlastních cílů. Pojdme dál. Hovoříme o politické vůli. Vy jste úředník, nepředpokládám, že mi můžete zcela otevřeně říct, jak

ji hodnotíte. Na druhé straně předkládali jste vládě zprávu o činnosti agentury za minulý rok. Kolik se vám na ni sešlo reakcí?

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

Tak, ona ta zpráva o činnosti celkem není žádný konfliktní materiál. Tam my uvádíme prostě, co jsme za ten minulý rok všechno udělali. A ty reakce byly víceméně formální. Jako že to je moc dlouhé, nebo naopak, že tam chybí nějaké údaje, že to má být delší. Takže to nebyl konfliktní materiál.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

A kromě těch, kromě těchhle formálních dotazů, mám na mysli spíše reakce ze strany politiků, které by byly obsahové, které by šly po tom problému a po tom řešení a vyvolaly by třeba nějaké otázky a diskusi další.

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

To se nad tou zprávou teda příliš nesešlo. To byl standardní vládní materiál, takže to procházelo připomínkovým řízením mezi jednotlivými ministerstvy. A že by to tedy konkrétně tato zpráva vzbudilo nějakou širší pozornost u politiků, to nemohu říci.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Další věci se týkají samozřejmě také ekonomiky. Jakým způsobem se ukazuje, že se vyplatí a v jakém časovém horizontu skutečně nějakým způsobem integrovat a, to je, pracovat se **sociálním** vyloučením tak, aby bylo co nejmenší, protože nejde jenom o bezpečnostní rizika, o lepší vzájemné soužití, ale také o to, jakou budeme mít vzdělanostní úroveň našich občanů a kolik dalších generací lidí závislých na **sociálních** dávkách si vychováme. Máte tyto propočty? Ukazuje se to, jsou to věci a fakta, která můžete vy předložit konkrétním starostům nebo vedení měst, co může motivovat a přesvědčovat?

Jakub ŠVEC, Agentura pro **sociální** začleňování:

Tak, přesné propočty nemáme. Ono také by to bylo velice složité spočítat. Máme jenom různé dohady, které možná už také budete znát. Jeden z nich je, pochází od výzkumu Světové banky, který se odehrál, tuším, 2 nebo 3 roky nazpátek. A který odhadl celkové náklady na to **sociální** vyloučení v České republice na 16 miliard korun ročně. Což jsou vlastně náklady jednak na ty **sociální** dávky. Ale jsou to i třeba náklady na **sociálně** právní ochranu dětí, nebo vícenáklady na vzdělávání dětí, ztráty státu z toho, že někdo nepracuje, nebo že je někdo ve vězení a tak dále. A my teda známe tu ztrátu, nejsme úplně vždycky objektivně schopní, ale na každé úrovni vyčíslit ty náklady. Ale ono prostě, když se člověk na ta čísla podívá, tak je evidentní, že platí to, co bylo řečeno, že je rozhodně ekonomicky výhodnější tomu problému předcházet než se potom potýkat s jeho následky, které tedy jsou několikanásobně dražší.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Vám, Pavle Bělobrádku, chybí fakta tohoto druhu a informace?

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Já je nemám a velice bych je uvítal. Já myslím, že vůbec jedním ze základních problémů je, abychom si některá tvrdá data řekli třeba i za riziko porušení politické korektnosti. Já myslím, že už tady hovoříme o 80 tisících lidí, kteří jsou **sociálně** vyloučení. Ale já myslím, že existují některé průzkumy, které se třeba nezveřejňují. Že říká se, že to jsou v podstatě jenom Romové, ale ono to je trochu složitější. Těch Romů u nás žije podle odhadů 220, 250 možná 280 tisíc. A v těch problémových lokalitách jich je, když to řeknu takhle, jenom 80 tisíc. To znamená, že je tady většina Romů, kteří jsou v podstatě buď integrováni, nebo bez problémoví. A to myslím, že je třeba jedna z věcí, která by i té komunitě měla zvýšit sebevědomí, nebo i té většinové společnosti, že žije v určitých kliše a že to není. A stejně tak bych uvítal samozřejmě i tvrdá data dalšího řádu. Protože myslím, že to tady pan kolega řekl velice přesně. To jsou obrovské ztráty na odvodech, na zdravotním a **sociálním** pojištění, které neodvádějí tito lidé, naopak je za ně platí stát. To jsou obrovské ztráty na tom, že 20 procent těch holek a kluků, které v těchto lokalitách jsou a jsou nadaní, mohou jít na střední a možná vysoké školy a mohou zase přinést té společnosti další zisk. A místo toho z nich máme děti, které ve velké

většinou ani nedodělají základní školu. A to jsou obrovské národohospodářské ztráty, obzvláště v situaci, kdy demografický deficit v České republice začíná nabírat opět poměrně zajímavých konsekvencí. Protože pan doktor Fiala z Vysoké školy ekonomické propočítal, že během 100 let, pokud bude pokračovat tento demografický deficit, tak nás tady bude jenom 5 milionů. Bez imigrace. A to je obrovský dopad pro národní hospodářství. A my třeba toto spočítáno máme, jaké deficity vzniknou při demografickém deficitu. A tady je spousta lidí, kteří mají potenciál se začlenit, kteří by z nich mohli být noví právníci, doktoři, učitelé, nebo i třeba inženýři, anebo třeba i obchodníci. A my je necháváme v těch **sociálně** vyloučených lokalitách a nedáme jim možnost, ani aby se vytrhli třeba přes tu základní školu a dostali se, kam patří.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Jmenujete jedno z nejproblematičtějších témat, a to je vzdělávání obecně. Inkluzivní vzdělávání v České republice. A netýká se jenom ta inkluze samozřejmě etnicity, ale dalších handicapů, ať už zdravotních či jakýchkoliv. Pak vede do základních škol praktických, speciálních škol, aniž by tomu intelektem vyhovoval, nebo odpovídal ten intelekt dětí. V té souvislosti mě zajímá, jestli vy podporujete zachování postu vládního zmocněnce pro lidská práva, nebo si myslíte, že těch témat je tolik, že by měl být opět post ministra či ministryně pro lidská práva?

Pavel BĚLOBRÁDEK, předseda KDU-ČSL:

Jestli to bude ministr nebo jestli to bude vládní zmocněnec, každopádně musí chodit na vládu. A každopádně v té vládě musí sedět někdo, kdo to bude mít na starosti a za to bude osobně zodpovědný. Není možné říct, že školství má na starosti školství, že a tak dále. Musí tady být jeden, který konkrétně za toto bude mít zodpovědnost a který to bude koordinovat. Protože to musí skutečně začít v těch mateřských školkách. My velice tvrdě debatujeme. A proto jsem říkal i, kdo byl na té naší programové konferenci, protože i my jsme na určitém rozcestí. Protože například efekt toho, kdy by byla povinná poslední, poslední rok mateřské školy povinný, tak třeba naráží u nás na některé konzervativní lidi, kteří chtějí, aby děti vyrůstaly v rodině. A to je debata, kterou určitě povedeme.

Jarmila BALÁŽOVÁ, moderátorka:

Říká Pavel Bělobrádek, který byl společně s Jakubem Švecem hostem dnešního vydání Studia STOP. Milí posluchači, my musíme končit. Děkuji za spolupráci svým dvěma kolegyním v režii, konkrétně Valérii Radsmanové a Šárce Skalákové. Vám přežeme hezký večer. Loučí se Jarmila Balážová a mí dva hosté. Mějte hezký večer.

Název: Petice na podporu novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí
Zdroj: parlamentnilisty.cz
Datum: 20.09.2012
Číslo: 264
Rubrika: Názory a petice
Autor: petice, ParlamentniListy.cz
Odkaz: <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1415&clanek=247114> ▶

Zkratka zdroje: YZH5

Klíčová slova: sociální (33), péče (27), péči (14), ústavů (11), sociálně (10), sociálních (8), ústavech (6), ústavu (5), ústavy (4), sociálními, péči, ústav, ústavem

Petice na podporu novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Petice a otevřený dopis prezidentovi republiky.

My všichni - náhradní rodiče, děti z náhradních rodin a náhradní péče, odborníci, lékaři, zástupci veřejnosti, organizace s dlouholetými zkušenostmi v oblasti sociální práce s ohroženými dětmi a rodinami i se zajišťováním přípravy, výběru a doprovázení pěstounů zastřešené Informačním střediskem Mikuláš, o.p.s. - podporujeme novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí 359/1999 Sb. Novela po dvaceti letech přináší řadu pozitivních změn v systému péče o ohrožené děti, které povedou k zlepšení dětství i budoucnosti tisíců ohrožených dětí.

Prezident Václav Klaus novelu vetoval. Níže najdete náš otevřený dopis panu prezidentovi, ve kterém bod po bodu vyvrácíme důvody, které prezident uvedl pro své zamítavé stanovisko k novele.

Pokud chcete novelu zákona taktéž podpořit, podepište se zde.

Děkujeme za Váš podpis!

Petici Můžete podepsat ZDE

Otevřený dopis prezidentovi České republiky Václavu Klausovi v reakci na jeho zamítavé stanovisko k novele zákona o sociálně-právní ochraně dětí:

Vážený pane prezidente, my všichni - náhradní rodiče, děti z náhradních rodin a náhradní péče, pedagogové, psychologové, lékaři, zástupci veřejnosti, organizace s dlouholetými zkušenostmi v oblasti sociální práce s ohroženými dětmi a rodinami i se zajišťováním přípravy, výběru a doprovázení pěstounů zastřešené Informačním střediskem Mikuláš, o.p.s. - podporujeme novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí 359/1999 Sb. Novela po dvaceti letech přináší řadu pozitivních změn v systému péče o ohrožené děti, které povedou k zlepšení dětství i budoucnosti tisíců ohrožených dětí. Důvody, které uvádíte pro zamítnutí novely, vychází převážně z různých ničím nepodložených obav. Rádi se s Vámi osobně sejdeme k diskusi nad tím, jaké změny novela skutečně přinese. Níže uvádíme svou reakci na argumenty, kterými zdůvodňujete své veto. Ač to není našim zvykem, s ohledem na Vámi ostře volená slova, nám nezbyvá než reagovat v podobném duchu.

K Vaším argumentům:

Uvádíte, že "novela byla přijata pod tlakem mezinárodních institucí: Úřadu vysoké komisařky OSN pro lidská práva, Dětského fondu OSN a Evropské komise. Tyto instituce kritizovaly Českou republiku za velký počet dětí umístěných v ústavních zařízeních a malý počet dětí v pěstounské péči, resp. začaly prosazovat jako svůj politický program, aby žádné dítě mladší tří let nebylo umístěno v ústavní péči."

Není pravda, že přijetí novely je primárně výsledkem tlaku, či jakéhosi politického programu mezinárodních institucí, jak se snažíte naznačit. Novela vznikla na prvním místě jako reakce na dlouhodobé volání lidí z praxe po podobném zákonu v České republice.

Na tvorbě novely se podílely a její přijetí podporují desítky organizací a odborníků s dlouholetými zkušenostmi v oblasti sociální práce s ohroženými dětmi a rodinami i se zajišťováním přípravy, výběru a doprovázení pěstounů.

Dále uvádíte: "Moje obavy vyvolává nově stanovená a velmi široce a vágně vymezená povinnost obecních úřadů obcí s rozšířenou působností pravidelně vyhodnocovat situaci všech dětí a rodin a posuzovat, zda nepotřebují nějakou formu sociálně-právní ochrany (§ 10 odst. 3 novelizovaného zákona). To povede - zejména ve spojení s úřednickým alibismem a byrokracií - ke stále většímu zasahování veřejných institucí do soukromí rodin a ke stále většímu tlaku na rodiče, jak a co mají vštěpovat svým dětem. Děti ale nejsou veřejným statkem, nejsou "majetkem" společnosti - kromě toho, že jsou především samy sebou, jsou dětmi svých rodičů. Nový zákon neobsahuje žádné pojistky proti libovůli úředníků při posuzování toho, zda rodiče vychovávají své děti správně, a hrozí tedy, že státní zásahy do výchovy dětí, které mají být jen zcela výjimečnou záležitostí mající své oprávnění

pouze v extrémních situacích, se stanou běžnou praxí s výhledem, že rodiče - stejně jako pěstouni - začnou být vnímáni jako státu podřízení vychovatelé. Takový pohled nemohu přijmout.

Vaše interpretace změn, které přinese novela v oblasti práce orgánů **sociálně** právní ochrany dětí, je zcela mylná. Novela nedává prostor pro libovůli úředníků. Ale právě naopak je značně omezuje a ztěžuje možnost svévolně zasahovat do rodin takovým způsobem, jak je to možné dnes.

V současnosti se nemusí úředníci řídit žádnými závaznými pravidly při posuzování, zda může dítě zůstat v rodině, nebo musí být z rodiny odebráno, takže ve stejné situaci jeden usoudí, že dítě může být v rodině ponecháno, zatímco druhý dojde k závěru, že je nutné jeho odebrání z rodiny. Novela zavádí povinnost při posuzování situace rodiny a rozhodování o odebrání dítěte vyhodnotit potřeby i silné stránky dítěte, vztahy rodičů a dítěte, kompetence rodičů k výchově, potřeby i zdroje rodiny, zdroje a služby v okolí rodiny atd. Dále novela zavádí standardy kvality jako nástroj pro zvyšování a kontrolu kvality práce těchto úřadů.

Dále uvádíte: "Plánovaná profesionalizace pěstounské **péče** tyto mé obavy potvrzuje a dále prohlubuje. Novela vnímá pěstounskou **péči** nikoliv jako poslání, ale jako zaměstnání. Hlavní motivací pěstounů napříště už nemá být jejich zájem o děti, jejich altruismus a soucit s dětmi, které nemají vlastní rodinu, ale motivace finanční. Protože ti, kteří skutečně stojí o to pomáhat opuštěným dětem, to dělají již dnes. Z profesionálního prostředí dětských **ústavů** tak budeme vytlačovat děti do opatrování lidem, kteří se jako pěstouni zaregistrují z čistě zjištěných důvodů."

Toto je opět zcela mylná interpretace změn, které novela přinese. Přijetí novely nezvyšuje riziko, že se někdo stane pěstounem čistě ze zjištěných důvodů, ale právě naopak toto riziko, oproti dnešku, snižuje.

Zájemci o pěstounskou **péči** budou procházet procesem náročného prověřování a přípravy. Během této doby odborníci posoudí motivaci zájemců, jejich schopnost sebereflexe, ochotu se vzdělávat a schopnosti poskytovat kvalitní **péči**. Pěstounem se bude moci stát jen člověk osobnostně zralý, ochotný spolupracovat s odborníky, přistupovat k dětem s citlivostí a porozuměním pro jejich potřeby. Stávající i nové pěstouny nová novela zavazuje k plnění povinností ve vztahu k přijatému dítěti dle jeho individuálního plánu ochrany.

Lidé, kteří mají k pěstounství jen finanční motivaci, zkrátka nebudou schváleni.

Dále uvádíte: "Za zvlášť extrémní projev tohoto trendu považuji pěstounskou **péči** na dobu určitou: v jejím důsledku děti budou střídat rodiny, stále znovu a znovu si budou zvykat na nové pěstouny, na nové prostředí a na nové kamarády. Takový osud je krutější než ústavní výchova v relativně stabilním prostředí a je v příkrém rozporu s proklamovaným účelem zákona a se zájmy dětí."

To, že se děti budou muset stěhovat z rodiny do rodiny a zvykat si na nové pěstouny je ničím nepodložený mýtus. Často se hovoří o tom, že například ve Velké Británii často prochází děti velmi mnoha (pěti, osmi...) pěstounskými rodinami. Toto tvrzení je lživé. Podle výzkumů z Velké Británie tam dochází k selhání pěstounské **péče**, kdy je dítě nuceno stěhovat se z jedné rodiny do druhé, pouze v případě přibližně 7% dětí, které byly umístěny do 5 let věku (a byly sledovány až dalších 15 let). Naopak výzkumy ukazují, že více než třetina z dětí umísťovaných do kojeneckých **ústavů** již stihla za svůj krátký život (většinou z nich je do 3 let) zažít umístění ve dvou a více různých **ústavech**. A i pokud zůstanou děti v jednom **ústavu**, neznamená to stabilní prostředí - střídají se směny, v některých **ústavech** jsou děti přesouvány mezi skupinami, někteří zaměstnanci odcházejí apod.

Stabilita ústavní **péče** pro dítě je tedy pouze zdánlivá. Novela nezvyšuje riziko, že se budou děti stěhovat z rodiny do rodiny kvůli selhání pěstounské **péče**, ale naopak ho sníží, protože poskytne lepší podmínky pro pěstouny, jejich podporu a doprovázení.

Pěstounská **péče** na přechodnou dobu, kterou novela nově upravuje, není nevyzkoušenou a nebezpečnou novinkou. Jako alternativa umísťování dětí do ústavní **péče** se osvědčila v sousedních a

kulturně blízkých zemích jako Rakousko, Německo, Polsko, či Slovensko. Hojně využívaná je například i v Norsku či Švédsku, nejvyspělejších **sociálních** státech na světě s vysoce kvalitním systémem **péče** o ohrožené děti. A máme s ní již i první dobré zkušenosti z České republiky. Např. ve Středočeském kraji pěstouni na přechodnou dobu úspěšně pečovali o 8 novorozenců, které poté úspěšně předali do adoptivních rodin, a to bez psychických následků, kterými jinak děti předané z ústavní výchovy trpí. Také v dalších krajích již pěstouni na přechodnou dobu pečují o děti, i staršího věku, které by jinak musely žít mimo rodinu.

Dále uvádíte: "Děti nejsou zboží a tento zákon na to málo pamatuje. Zcela specifickou podkapitolou problematiky novely jsou obavy laické i odborné veřejnosti z rušení kojeneckých **ústavů**. Takové obavy spojené se zásadním nesouhlasem vyjádřila již před časem například i Česká lékařská komora, Česká pediatrická společnost, Společnost **sociální** pediatrie při České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně

Purkyně a další odborné instituce. Přestože výsledná podoba zákona oproti původní verzi již neobsahuje výslovnou zmínku o tom, že by se kojenecké **ústavy** měly v budoucnosti rušit, nikdo nerozptýlil obavy z toho, že právě k tomu zákon směřuje. ... Není možné dosáhnout stavu, že vůbec žádné dítě nebude v **ústavu**. Některé děti, nebudou-li v **ústavu**, budou v lepším případě v nemocnicích, v horším budou na ulici nebo mrtvé."

To, že děti budou končit na ulicích nebo mrtvé je přehnané tvrzení a mimo to, neuvádíte žádné zdůvodnění, proč by tomu tak mělo být. Důsledkem přijetí novely bude to, že díky lepší práci s biologickými rodinami dětí, nebude třeba odebírat z rodin tolik dětí jako dnes a díky lepším podmínkám pro pěstouny se podaří nalézt pro více opuštěných dětí náhradní rodiny. Což je výsledek, který je jednoznačně v zájmu dětí. O rušení **ústavů** rozhodují jejich zřizovatelé, jimiž jsou kraje a ministerstva. Novela je k tomu nijak netlačí. Pokud bude docházet k rušení některých **ústavů**, bude tomu jen v momentě, kdy jejich kapacity nebudou třeba, děti budou ve svých, či náhradních rodinách, anebo pro ně bude místo v jiných **ústavech**, ale rodinného typu.

Co se týče odborných institucí, které vyjádřily obavy z rušení kojeneckých **ústavů**. Odborná stanoviska České lékařské komory a České pediatrické společnosti byla založena převážně na stejných ničím nepodložených obavách z rušení kojeneckých **ústavů** a jeho důsledků, jaké máte Vy. Ani neobsahovala žádné výtky k novele zákona o **sociálně** - právní ochraně dětí.

Bez zajímavosti není ani skutečnost, že Česká lékařská komora a Česká pediatrická společnost vydaly svá stanoviska na základě doporučení Společnosti **sociální** pediatrie při České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, což je odborná společnost složená z osmi členů, šest z nich jsou ředitelé kojeneckých **ústavů**.

Naopak řada odborníků a odborných institucí v oblasti **sociálně** právní ochrany dětí novelu podporuje. Novela vychází z poznatků z výzkumů provedených Výzkumným **ústavem** práce a **sociálních** věcí, názorů odborníků z kateder **sociální** práce na Masarykově Univerzitě, Karlově Univerzitě a dalších univerzit o tom, jakými metodami by měly podporovat orgány **sociálně** právní ochrany dětí. Novelu podporuje řada předních českých psychologů.

Dále uvádíte: "Není pravdou, že hlavní důvody pro umístění dětí v kojeneckých **ústavech** jsou důvody **sociální**, naopak, převažují důvody zdravotní a zdravotně - **sociální**: podle údajů, které mám k dispozici, to bylo v roce 2010 55 % všech umístění. "

Podle údajů **Ústavu** zdravotnických informací a statistiky jsou hlavním důvodem umístění dětí do kojeneckých **ústavů** zdravotní důvody 36% případů, 46% případů tvoří důvody **sociální** a v 18% jde o důvody zdravotně **sociální**, kdy jde mnohdy o případy, kdy má rodina se **sociálními** problémy obtížně pečovat o dítě s takovými zdravotními problémy, o které by se běžná rodina bez **sociálních** problémů dokázala postarat, takže mnohdy jde taktéž o v podstatě **sociální** důvody. **Sociální** důvody tedy skutečně převažují. Což platí i podle řady jiných výzkumů provedených v různých krajích České

republiky.

Dále uvádíte: "Není pravdou ani to, že by kojenecké **ústavy** a dětská centra byly jakýmsi odkladišti dětí poskytujícími jen mizernou **péči**. Opak je pravdou, protože i tyto zařízení jdou s dobou a modernizují se."

Nepochybujeme o tom, že se kojenecké **ústavy** snaží dělat v rámci svých možností maximum pro blaho dětí. Problém je v tom, že ústavní **péče** ze své podstaty nemůže dětem poskytnout to, co **péče** v rodině.

Jak ukazují mnohé psychologické výzkumy, pro nejmenší děti je velmi potřebné navázat pevnou vazbu ke stále pečující osobě - obvykle matce. Tato osoba je pak dítěti k dispozici a reaguje na jeho potřeby individuálním způsobem. Děti v kojeneckých **ústavech** tuto možnost - navzdory často obětavému personálu - nemají. Sestřičky mají vždy na starosti zároveň více dětí a navíc se střídají na směny. Dítě tak večer uspává jiná osoba, než která k němu přijde ráno po probuzení. Dítě nevidá sestřičku při běžných činnostech, jaké se odehrávají v rodině, nemůže si tak vytvářet rodinné modely přirozeně - pozorováním a nápodobou - jako tomu je, když dítě v rodině vyrůstá. Negativní dopady ústavní **péče** na děti do 3 let popisuje mnoho českých i zahraničních výzkumů. Z českých například výzkumy světově uznávaného dětského psychologa profesora Zdeňka Matějčka.

Nehledě na to, že potenciál odborníků v současnosti pracujících v kojeneckých a jiných **ústavech** rozhodně nepřijde v případě omezování ústavní **péče** nazmar, ale právě naopak bude využit lépe než dosud při práci v terénu blíže k dětem a celým rodinám - vlastním i náhradním.

Dále uvádíte: "Námezdní pěstounská **péče** sníží počet dětí vhodných k osvojení. Placené pěstounství na jedné straně a osvojování dětí na druhé fungují jako spojené nádoby. Tuto zkušenost udělalo např. Spojené království, které má na jedné straně jeden z nejpropracovanějších systémů hrazené pěstounské **péče**, na straně druhé tam je osvojováno jen minimum dětí. Je to logické, adopce vyžaduje přípravu dítěte a námezdní pěstounská **péče** takovou přípravu fakticky neumožňuje."

Označení "námezdní pěstounská **péče**" považujeme za hanlivé a projev neúcty k pěstounským rodinám, které toho docela hodně obětují pro blaho opuštěných dětí.

V krizových situacích, kdy je třeba pro dítě rychle najít umístění mimo jeho rodinu a dítě je rychle umístěno do pěstounské **péče** na přechodnou dobu, nemůže být dítě na tento přesun zevrubně připraveno. To je logické. Ale úplně stejně nemůže být a není dítě připraveno na umístění do kojeneckého **ústavu** ve stejných případech, kdy je dítě potřeba mimo rodinu umístit. Novela tedy v této oblasti nepřináší žádné negativní změny. Pokud přináší nějakou změnu, tak je to změna pozitivní, protože umožní, aby nebyly děti, které jsou již traumatizované odebráním z jejich rodin, dále traumatizovány umísťováním do ústavní **péče**, která ze své podstaty nemůže naplnit všechny jejich potřeby, jak bylo popsáno výše, ale do milujícího prostředí rodiny poskytující pěstounskou **péči** na přechodnou dobu.

Dále uvádíte: "Pokud dnes mezinárodní instituce kritizují české kojenecké **ústavy**, dětská centra a babyboxy, měly by vzít v úvahu i to, že Česká republika vždy patřila a stále patří k zemím se špičkovou dětskou zdravotní **péčí** a s nejnižší dětskou úmrtností na světě, a měly by se zamyslet i nad možnostmi, že existence českých kojeneckých **ústavů** neznamená zaostalost, ale naopak náskok České republiky před ostatními zeměmi."

Šestnáct různých zemí světa má nižší dětskou úmrtnost než Česká republika. I přes to, v těchto zemích dochází výrazně méně k umísťování dětí do tří let do **ústavů**, jako jsou u nás v ČR. Není třeba se obávat, že dojde k ohrožení dobrých výsledků České republiky v oblasti zdraví dětí v případě rozšíření pěstounské **péče** na úkor **péče** ústavní. Uzavíráte tvrzením, že "tento zákon je bezcitný a surový."

Pokud je něco bezcitného a surového, tak je to současný stav. Přijetí novely zákona o **sociálně** právní ochraně dětí by dalo šanci na lepší dětství, ale i budoucnost tisícům ohrožených dětí v České republice. Projevem bezcitnosti a surovosti není přijetí tohoto zákona, ale naopak jeho zamítnutí.

Za tímto dopisem stojí a novelu zákona o **sociálně** právní ochraně dětí podporují:

Organizace

1. Pěstounské rodiny kraje Vysočina, o.s.
2. SES-SEBE-SPOLU o.s.
3. Sdružení pre rodinu, o.s.
4. Organizace Lumos
5. Liga lidských práv
6. Amalthea
7. Občanské sdružení Janus
8. Vhled, o.s. - Centrum Sámovka
9. Redakce Čí je dítě?
10. Lumos
11. Centrum pro rodinu Cestou necestou, o.s.
12. Centrum pro dítě a rodinu LATUS
13. STROP o.s.
14. DOMUS - Centrum pro rodinu
15. Děti patří domů, o.s.
16. Výbor dobré vůle - Nadace Olgy Havlové
17. Diakonie ČCE - středisko Západní Čechy
18. Centrum Náhradní Rodinné **Péče**- Sdružení pěstounů
19. SOPRE CR o.p.s
20. Asociace náhradních rodin
21. Nadační fond Tesco
22. Sdružení pěstounských rodin
23. Pěstounské rodiny kraje Vysočina
24. Janus, o.s.

25. Náhradním rodinám, o.p.s.
  26. Centrum pro NRP, o.s.
  27. Informační středisko Mikuláš, o.p.s.
  28. ISM
  29. Rozum a cit
  30. CNRP - sdružení pěstounů, Ostrava
  31. CPR Náruč, Turnov
  32. Salinger - Stopa Čápa
  33. Český výbor pro UNICEF
  34. Unie Center pro rodinu a komunitu
  35. o.s. Ratolest Brno
- Jednotlivci
36. PhDr. Věduna Bubleová, psycholožka
  37. Aleš Dietrich, otec a pěstoun 12 dětí
  38. Monika Dietrichová, matka a pěstounka 12 dětí
  39. Mgr. Terezie Štokrová, klinický psycholog a pěstounka
  40. Barbora Flegelová, klient dětského domova
  41. Barbora Kiczmerová, pěstounka na přechodnou dobu
  42. Michal Urbaniak, dítě v pěstounské péči
  43. Milan Havelka, pěstoun 5 dětí
  44. Marie Havelková, pěstounka 5 dětí
  45. PhDr. Maryka Kerekešová, adoptivní matka
  46. MUDr. Miloslav Černý, ORL ambulance, Chrudim
  47. Hana Tomanová, 38 let, pěstounka, 5 dětí.
  48. Ing. Miroslav Hodeček, pěstoun
  49. Mgr. Jan Klusáček, Katedra veřejné a sociální politiky, Fakulta sociálních věd, Univerzity Karlovy

50. Kateřina Gabrielová MSc., Filozofická fakulta - politologie, Univerzita Hradec Králové
51. Mgr. Alena Svobodová, **sociální** pracovnice
52. Mgr. Jindřich Racek, Katedra speciální pedagogiky UK, specializovaný odborník inspektor kvality **sociálních** služeb, **sociální** pracovník
53. Ing. Petra Kačírková, ředitelka organizace Lumos Česká republika
54. Veronika Šrek Bromová, Řípská 21, Praha 3
55. Ivan Šrek, Sřítež 68, u Poličky
56. MUDr. Dagmar Zezulová - pěstounka, primářka v nemocnici Svitavy, předsedkyně Správní rady Děti patří domů, o.s.
57. Lucie Brodničková - mladá žena, která vyrostla v pěstounské **péči**
58. Dr. Dana Moree, Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze
59. PhDr. Irena Tomešová, vedoucí Centra pro kvalitu a standardy v **sociálních** službách při NVF o.p.s.
60. Mgr. Zora Fíderová, projektová manažerka Centra pro kvalitu a standardy v **sociálních** službách při NVF o.p.s.
61. Mgr. Vlasta Neckařová, pěstounka, předsedkyně Centra pěstounských rodin o.s.
62. Věra Fukalová - pěstounka - pokladnice místního klubu "Třinecko ANRČR
63. Petr Fukala - pěstoun
64. Ljuba Václavová, filmová dokumentaristka, předsedkyně Asociace režisérů a scenáristů ARAS
65. MUDr. Zuzana Kalíková, internistka (t.č. rodičovská dovolená)
66. Jana Vnuková
67. Jan Fabianek
68. Petra Hájková
69. Hana Jirsáková - učitelka MŠ a ZŠ, nyní v důchodu
70. Petr Koubíček
71. Magdaléna Kuczmanová - 7 let pracuje jako dobrovolnice v Centru prevence a pomoci dětem žijícím mimo vlastní rodinu o.s.
72. Ing. Andrea Doubková - ředitelka Občanského sdružení Janus

73. Jitka Nosková, DiS. - **sociální** pracovnice, Občasnské sdružení Janus
74. Mgr. et Mgr. Michal Slaninka, PhD. - psychoterapeut
75. Bc. Jan Sobotka, **sociální** pracovník - adiktolog, psychoterapeut, vedoucí terapeutické komunity
76. Marie Trávníčková - pěstounka 3 dětí
77. Michal Trávníček - pěstoun 3 dětí
78. Mgr. Jana Ženíšková - **sociální** pracovnice, Amalthea o.s.
79. Beáta Folwarczná - pěstounka i profesionální pěstounka
80. Ing. Michael Skalický, Ph.D. - ředitel společnosti, SKP-CENTRUM, o.p.s.
81. Mgr. Kateřina Filipová - **sociální** pracovnice, vedoucí služby Podpora rodiny SKP-CENTRUM, o.p.s.
82. Dušan Svíba - pěstoun
83. Beatrice Mikeszová
84. Markéta Švejdová - **sociální** pracovnice a pěstounka
85. PhDr. Hana Šilhánová, ředitelka Nadace rozvoje občanské společnosti
86. Eva Zemanová
87. Marcela Wierzgoń - knihovnice, Regionální knihovna Karviná
88. Kristina Maroszová
89. Magda Sikorová
90. Barbora Maroszová
91. Eva Čenčariková
92. Anna Cieslarová
93. Denisa Kantorová
94. Barbara Pajaková
95. Barbara Konderlová
96. Bc. Tomáš Jireček, DiS. - **sociální** pracovník
97. Bornerová Lenka

98. Loderová Irini
99. Babuliaková Jana
100. Mgr. Kateřina Dunovská - vedoucí Centra pro rodinu Cestou necestou, o.s.
101. Mgr. Lenka Balogová - pedagog a **sociální** pracovník, na MD
102. Ondrej Balog - vedoucí organizačního oddělení NNO Amalthea o.s.
103. Karel A. Novák - vedoucí **sociálních** služeb, Občanské sdružení Ester
104. Rodina Jeřábková - pěstouni 3 dětí
105. Michaela Spálenková, Dis - **sociální** pracovníce (ZŠ pro sluchově postižené)
106. Ivana Dopitová - administrativní pracovníce, Amalthea o.s.
107. Berounská Magdalena - bez zaměstnání, vyučena kadeřnice
108. Ing. Petr Šerks - projektant, tepelně-technická zařízení
109. Mgr. Jana Kocourková - **sociální** pracovníce
110. Bc. Nikol Marhounová - studentka oboru **Sociální práce, sociální politika**
111. Barbora Kiczmerová - pěstounkou 2 dětí, nyní zařazená do přechodné pěstounské **péče**
112. Ing. Martina Boledovičová - předsedkyně sdružení Dětem rodinu a **péči**, nakladatelka
113. Ing. Daniel Boledovič - zakladatel sdružení Dětem rodinu a **péči**, pilot
114. Jindřiška Divišová- pěstounka
115. PhDr. Miluše Lišková - speciální pedagog, psycholog
116. Mgr. Veronika Hofrová - psycholog, předseda STROP o.s.
117. Mgr. Jakub Vávra - vedoucí Výchovně léčebného oddělení Přestavky
118. Bc. Štěpán Plecháček - **sociální** pracovník, pěstoun
119. Želmíra Plecháčková - zdravotní sestra, pěstounka
120. Mgr. Bc. Romana Svobodová - ředitelka organizace DOMUS
121. Mgr. Michaela Teplá - **sociální** pracovníce, o.s. Amalthea
122. Mgr. Monika Semerádová - **sociální** pracovníce Centra náhradní rodinné **péče**
123. Mgr. Hana Brodníčková - pěstounka, speciální pedagog
124. Danuše Höferová - pěstounka
125. PhDr. Markéta Ďurechová - psycholožka a speciální pedagožka, Národní **ústav** pro vzdělávání,

předsedkyně představenstva Amalthea o.s.

126. Mgr. Oldřich Ďurech - klinický psycholog

127. Mgr. Jan Šlosárek - **sociální** pracovník, adoptivní rodič

128. Barbora Šlosárková, Dis. - žena v domácnosti, adoptivní rodič

129. Mgr. Michaela Blahutová - vychovatelka v dětském domově, koordinátorka projektu Podpora
pěstounské **péče**

130. PaDr. Markéta Havlíčková - pěstounka, pedagožka

131. Petra Zákřavská - žadatelka o pěstounskou **péči** na přechodnou dobu

132. Václav Zákřavský - žadatel o pěstounskou **péči** na přechodnou dobu

133. RNDr. et Bc. Václav Klimeš, Ph. D. - pěstoun

134. Pavlína Votkeová - pěstounka

135. Jiří Hošek - pěstoun

136. Mgr. et Mgr. Ria Černá - **sociální** pracovnice, psycholožka, psychoterapeutka

137. Eva Beyerová - bývalá zdravotní sestra

138. Leoš Zima

139. Regina Lehkoživová

140. Anna Třešňáková

141. Mgr. Edita Kozinová

142. Jaroslav Saidl - šéfmontér výtahů

143. MUDr. Zdenka Pezinková - ORL lékařka, Pardubice

144. MUDr. Milena Černá - ředitelka Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové

145. David Svoboda, ředitel Amalthea o.s. **sociální** pracovník, pěstoun

146. Michaela Svobodová, **sociální** pracovnice, pěstounka

147. Mgr. Michaela Hazdrová, právnička Ligy lidských práv, členka Výboru pro práva dítěte

148. Clelia Jiroušová - pěstounka

149. Jan Jiruš - pěstoun

150. Alena Lusková - předsedkyně CNRP-Sdružení pěstounů, Ostrava

151. Mgr. Gabriela Pavlíková - místopředsedkyně představenstva Amalthea o.s.

152. Jana Lexová - místopředsedkyně VR ANR ČR, pěstounka

153. Jaroslava Baštová - pěstounka 3 dětí

154. Mgr. Petr Najman, Dětský domov Karlovy Vary a Ostrov

155. Mgr. Petr Zmuda, Dětský domov Karlovy Vary a Ostrov

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1415&clanek=247114>

Název: Chebané se přesvědčili o tom, že být odlišný je normální
Zdroj: Chebský deník
Datum: 21.09.2012
Str.: 2
Číslo: 222
Rubrika: Chebsko
Autor: MARTIN REJSEK
Odkaz: <http://chebsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VKZC

Klíčová slova: transformace (2), sociálních (2), služeb (2)
Chebané se přesvědčili o tom, že být odlišný je normální

Všichni návštěvníci si mohli vyzkoušet jízdu na invalidním vozíku nebo chůzi o slepecké holi

Cheb – Jaké je to žít s postižením či k čemu je dobrá 'transformace sociálních služeb'? Na tyto a mnohé jiné otázky dostali odpověď návštěvníci při akci s názvem 'Být odlišný je normální', která ovládla celé chebské kulturní centrum.

"Celá tato akce vznikla díky inspiraci z Patafestu, který jsme pořádali v červnu v Domově pro osoby se zdravotním postižením PATA v Hazlově," prozradila koordinátorka akce Lucie Poláková. "V červnu jsme měli velikou návštěvnost, a tak jsme si řekli, že bychom mohli dát příležitost těm, kteří Patafest nestihli. Zaměřili jsme se proto na Chebany a na mladou generaci, která má zájem se zamyslet nad tím, jaké má postoje vůči lidem s postižením. Organizátorem akce byla Střední zdravotnická škola a vyšší odborná škola (SZŠ a VOŠ) Cheb společně s občanským sdružením Joker, Národním centrem podpory transformace sociálních služeb a městem Cheb," dodala.

Akce, která se celý den konala v chebském Kulturním centru Svoboda, nabízela divákům mnoho aktivit. K vidění bylo vše od filmové projekce o postižených lidech přes živá taneční vystoupení až k obřím bublifuku nebo stanovišti, kde si mohli lidé vyzkoušet, jaké je to být upoután na invalidní vozík nebo jak těžký život má slepec a mnoho dalšího. Vyvrcholením celého dne byl benefiční koncert kapely The Tap Tap. Celá Svoboda byla vyprodaná. "Peníze z koncertu půjdou ve prospěch lidí s postižením," upřesnila Poláková.

"Pomáhat lidem mě těší a baví mě to," řekl Dominik Veber, který byl dobrovolníkem a pomáhal na akci. "Pomáháme tu v rámci výuky. Lidé si u mého stanoviště mohli vyzkoušet, jaké je to být upoután na invalidní vozík či být odkázán na slepeckou hůl," dodal.

"Joker i SZŠ a VOŠ Cheb dělají docela dost takovýchto akcí. Jsem za to upřímně rád," uvedl Lukáš Leskovjan z Chebu. "V Chebu totiž nic podobného dlouho nebylo. Díky Jokeru a VOŠce se svět postižených lidí více rozvíjí. Velice jsem se také těšil na koncert kapely The Tap Tap," dodal. Dalším návštěvníkem akce byl také Lukáš Kuna z Chebu, který si mimo jiné vyzkoušel chůzi o slepecké holi.

"Vůbec jsem se neorientoval a nevěděl jsem, kdo je okolo mě. Klobouk dolů, že to všechno dokážou vnímat," dodal devatenáctiletý student.

Foto: LUKÁŠ KUNA si vyzkoušel chůzi o slepecké holi.

Foto: Deník/Martin Rejsek

Název: Jablonec nabízí novou sociální službu
Zdroj: prazskenovinky.cz – main page
Datum: 23.09.2012
Odkaz: <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-regionu/jablonec-nabizi-novou-socialni-sluzbu/> ▶

Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: bydlení (6), chráněné

Jablonec nabízí novou sociální službu

<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-regionu/jablonec-nabizi-novou-socialni-sluzbu/>

Název: Chebané se přesvědčili o tom, že být odlišný je normální
Zdroj: denik.cz
Datum: 24.09.2012
Číslo: 268
Rubrika: Karlovarský kraj
Odkaz: <http://www.denik.cz/karlovarsky-kraj/chebane-se-presvedcili-o-tom-ze-byt-odlisny-je-normalni-20120924.html> ▶

Zkratka zdroje: YZ68

Klíčová slova: transformace (2), sociálních (2), služeb (2)

Chebané se přesvědčili o tom, že být odlišný je normální

Cheb - Jaké je to žít s postižením či k čemu je dobrá `transformace sociálních služeb`? Na tyto a mnohé jiné otázky dostali odpověď návštěvníci při akci s názvem `Být odlišný je normální`, která ovládla celé chebské kulturní centrum.

"

"Celá tato akce vznikla díky inspiraci z Patafestu, který jsme pořádali v červnu v Domově pro osoby se zdravotním postižením PATA v Hazlově," prozradila koordinátorka akce Lucie Poláková. "V červnu jsme měli velkou návštěvnost, a tak jsme si řekli, že bychom mohli dát příležitost těm, kteří Patafest nestihli. Zaměřili jsme se proto na Chebany a na mladou generaci, která má zájem se zamyslet nad tím, jaké má postoje vůči lidem s postižením. Organizátorem akce byla Střední zdravotnická škola a vyšší odborná škola (SZŠ a VOŠ) Cheb společně s občanským sdružením Joker, Národním centrem podpory transformace sociálních služeb a městem Cheb," dodala.

Akce, která se celý den konala v chebském Kulturním centru Svoboda, nabízela divákům mnoho aktivit. K vidění bylo vše od filmové projekce o postižených lidech přes živá taneční vystoupení až k obřím bublifuku nebo stanovišti, kde si mohli lidé vyzkoušet, jaké je to být upoután na invalidní vozík nebo jak těžký život má slepec a mnoho dalšího. Vyvrcholením celého dne byl benefiční koncert kapely The Tap Tap. Celá Svoboda byla vyprodaná. "Peníze z koncertu půjdou ve prospěch lidí s postižením," upřesnila Poláková.

"Pomáhat lidem mě těší a baví mě to," řekl Dominik Veber, který byl dobrovolníkem a pomáhal na akci. "Pomáháme tu v rámci výuky. Lidé si u mého stanoviště mohli vyzkoušet, jaké je to být upoután na invalidní vozík či být odkázán na slepeckou hůl," dodal.

"Joker i SZŠ a VOŠ Cheb dělají docela dost takovýchto akcí. Jsem za to upřímně rád," uvedl Lukáš Leskovjan z Chebu. "V Chebu totiž nic podobného dlouho nebylo. Díky Jokeru a VOŠce se svět postižených lidí více rozvíjí. Velice jsem se také těšil na koncert kapely The Tap Tap," dodal.

Dalším návštěvníkem akce byl také Lukáš Kuna z Chebu, který si mimo jiné vyzkoušel chůzi o slepecké holi. "Vůbec jsem se neorientoval a nevěděl jsem, kdo je okolo mě. Klobouk dolů, že to všechno dokážou vnímat," dodal devatenáctiletý student."

URL| <http://www.denik.cz/karlovarsky-kraj/chebane-se-presvedcili-o-tom-ze-byt-odlisny-je-normalni-20120924.html>

Název: Hledá se tisíc pěstounů. Startuje kampaň na podporu rodin
Zdroj: tyden.cz
Datum: 25.09.2012
Číslo: 269
Rubrika: Domáci
Autor: - kab -
Odkaz: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/hleda-se-tisic-pestounu-startuje-kampan-na-podporu-rodin_247088.html

Zkratka zdroje: YZTY

Klíčová slova: péči (5), péče (2), sociálně (2), ústavů (2), sociálním, ústavech

Hledá se tisíc pěstounů. Startuje kampaň na podporu rodin

Najít až tisíc nových pěstounů je cílem Nadačního fondu J&T, který od října spouští celostátní náborovou kampaň Hledáme rodiče. Upozornit nemá jen na tisíce dětí, které zůstávají v ústavní péči, ale i na nutnost přijetí reformy, jež by náhradní rodiny podpořila. Normu zrovna nedávno vetoval prezident Václav Klaus.

Najít až tisíc nových pěstounů je cílem Nadačního fondu J&T, který od října spouští celostátní náborovou kampaň Hledáme rodiče. Upozornit nemá jen na tisíce dětí, které zůstávají v ústavní péči, ale i na nutnost přijetí reformy, jež by náhradní rodiny podpořila. Normu zrovna nedávno vetoval prezident Václav Klaus.

Do kampaně se zapojila řada známých osobností. V poměrně vtipných reklamních spotech se představí herci Ondřej Vetchý, Saša Rašilov nebo David Švehlík. Na výzvu Hledáme rodiče však brzy narazíme i na ulicích, plakáty se totiž objeví i na venkovních reklamních plochách. Kampaň zobrazuje běžné situace, které děti v dětských domovech nemohou zažít. A rozhodně nejde o dojemné scény. Naopak - vtipně připomínají chvíle, kdy se dítě za svého rodiče stydí nebo kdy mu je jeho péče spíš na

obtíž. Asi každý si tak u televize vzpomene na utírání obličeje nasliněným kapesníkem, dědění oblečení po starším sourozenci a podobně.

"Děti mají vyrůstat v rodině, a pokud to z jakéhokoliv důvodu nemůže být rodina biologická, přicházejí náhradní rodiče, kteří umožní dítěti vyrůstat v přirozeném prostředí a naučit se všem **sociálním** i citovým vazbám, bez kterých se pak v dospělém životě neobejde. Jsou totiž věci, které zažijete jen v rodině," shrnula předsedkyně správní rady J&T Gabriela Lachoutová, co nadační fond k realizaci kampaně vedlo. "Kampaň je umocněna tím, že startuje v době probíhající reformy pěstounství. Chceme upozornit na to, že je třeba nejen nových pěstounů, ale i nového zákona," dodala.

A odborníci jí přitakávají. "Existuje biologická potřeba vyvíjet se v blízkém vztahu," upozornil dětský psycholog Radek Ptáček. Malé děti bez rodičů propadají do tzv. anaklytické deprese, která je poznamená na celý život. Ani v dospělosti pak tyto děti nejsou často schopny navázat hluboký vztah s jiným člověkem.

Projekt poběží následující dva až tři roky, jeho rozpočet bude v řádu milionů korun. "Naším cílem je najít tisíc nových pěstounů," řekla novinářům Lachoutová. Průzkum, který si nechal nadační fond vytvořit, údajně říká, že o pěstounské **péči** v Česku uvažuje asi 350 tisíc dospělých. V **ústavech** přitom zůstává na jedenáct tisíc dětí.

Každý, kdo by o pěstounské **péči** uvažoval, může bezplatně zavolat na informační linku 800 888 245. Rady získá také na webových stránkách kampaně Hledamerodice.cz., kde může požádat o tištěnou příručku Já pěstoun. Do projektu se zapojilo i 23 neziskových organizací.

Kampaň přichází těsně poté, co prezident Klaus vetoval zákon o **sociálně**-právní ochraně dětí. Obává se totiž, že zákon motivuje k pěstounství ze zjištěných důvodů. To však autory projektu z míry nevyvádí. Kampaň má vzbudit zájem o náhradní **péči** o děti bez ohledu na platnou legislativu.

Novela zákona o **sociálně**-právní ochraně dětí si klade za cíl přenést větší podíl **péče** o děti z **ústavů** na pěstouny, kteří budou za svou práci dostávat větší odměny. Klaus proti zákonu namítl, že byl přijat pod tlakem mezinárodních institucí, které Českou republiku za vysoký počet dětí v ústavních zařízeních kritizovaly. Zákon navíc prý vyvolává obavu z rušení kojeneckých **ústavů** a z nedostatku pěstounů.

Sněmovna o novele rozhodne v říjnu. Zákon bude mít na stole už potřetí. Vrátil se totiž nejen z prezidentské kanceláře, ale také ze Senátu. Aby mohla norma platit, potřebují vládní poslanci minimálně 101 hlasů.

URL| http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/hleda-se-tisic-pestounu-startuje-kampan-na-podporu-rodin_247088.html

Název: Chráněné bydlení pro seniory
Zdroj: Právo
Datum: 25.09.2012
Str.: 15
Číslo: 225
Rubrika: Jihozápadní Čechy
Autor: (ib)
Odkaz: <http://pravo.novinky.cz/>

Zkratka zdroje: DCPR

Klíčová slova: chráněné (2), bydlení (2)

Chráněné bydlení pro seniory

PLZEŇ – První plzeňský dům nabízející **chráněné bydlení** pro seniory vznikne ve Sladkovského ulici ve čtvrti Slovany. Přestavbě činžáku na zmíněné zařízení předcházelo pět let příprav, práce odstartují 1. října.

"První klienty přivítáme na jaře roku 2014," sdělil Pavel Janouškovec, ředitel Městské charity Plzeň, která je iniciátorem i investorem stavby.

Ta přijde na necelých devět milionů, většinu nákladů pokryje unijní dotace.

Dům získala charita od města darem "Stávající objekt se bude muset prakticky celý zbourat, zbyde jen obvodový skelet," podotkl Janouškovec. V přestavěné budově bude devět bytů pro klienty, zázemí pro sociální pracovníky i společenská místnost.

Chráněné bydlení je na rozdíl od domů s pečovatelskou službou určené pro relativně samostatné a zdravé seniory.

Mutace - Právo - jihozápadní Čechy

Název: Výkup pozemků pro chráněné bydlení má zelenou

Zdroj: denik.cz

Datum: 26.09.2012

Číslo: 270

Rubrika: Jihočeský kraj

Odkaz: <http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/vykup-pozemku-pro-chronene-bydleni-ma-zelenou-20120926-gsx4.html>

Zkratka zdroje: YZ68

Klíčová slova: chráněného, bydlení

Výkup pozemků pro chráněné bydlení má zelenou

Jižní Čechy, Třeboňsko – Peníze na opravu poškozených silnic, kanalizací, střech i čistíren odpadních vod dostane deset jihočeských obcí, které během letošních prázdnin zasáhly živelní pohromy.

"

Škody u nich napáchaly zejména potopy, vichřice a krupobití. Krajští zastupitelé včera na svém posledním jednání před volbami schválili rozdělení dotace z krizové rezervy v celkové výši 2,1 milionu korun. Největší částku – bezmála 481 tisíc korun, obdrží Cehnice na Strakonicku. Podle starostky Heleny Sosnové použijí peníze na opravu kanalizace a zpevnění jediné příjezdové cesty k pěti domům.

"Vichřice a krupobití napáchaly velké škody na obecních stavbách. Ty jsou pojištěné, takže jsme je opravili z pojistek. Teď musíme dodělat jednu místní komunikaci a kanalizaci. Evidujeme i další škody, ale ty nejsou natolik akutní a mohou počkat," popsala starostka Sosnová. Druhý nejvyšší grant ve výši 290 tisíc korun dostanou Hrdějovice na Budějovicku.

Zastupitelé v úterý rovněž odsouhlasili plánovaný výkup pozemků v Lišově, Lomnici nad Lužnicí a Třeboni. Poslouží k budoucí výstavbě **chráněného bydlení** pro zdravotně postižené lidi. Sociální zařízení v kraji dostanou dalších 2,5 milionu korun na vytvoření nových kapacit pro pacienty s demencí a Alzheimerovou chorobou. "Cílem je zkvalitnění podmínek jejich života," poznamenala náměstkyně

hejtmana Ivana Stráská.

O krajské peníze se ucházelo osm zájemců. Chtěli přes sedm milionů korun. Dvě žádosti se opakovaly, takže je hodnotitelé vyřadili. Nejvíc nakonec dostal hospic sv. Jana Nepomuckého v Prachaticích."

URL| <http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/vykup-pozemku-pro-chranene-bydleni-ma-zelenou-20120926-gsx4.html>

Název: Sněmovna schválila změnu sociálních ústavů v organizace MPSV

Zdroj: české noviny.cz - z domova

Datum: 26.09.2012

Odkaz: http://www.ceskenoviny.cz/domov/zpravy/snemovna-schvalila-zmenu-socialnich-ustavu-v-organizace-mps/845211?utm_source=rss&utm_medium=feed ▶

Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: sociální (6), péče (5), ústavy (4), sociálních (3), Ústav (2), ústavů, ústavům, sociálního

Sněmovna schválila změnu sociálních ústavů v organizace MPSV

http://www.ceskenoviny.cz/domov/zpravy/snemovna-schvalila-zmenu-socialnich-ustavu-v-organizace-mps/845211?utm_source=rss&utm_medium=feed

Název: Děti do kojeneckých ústavů a domovů nepatří

Zdroj: Mladá fronta Dnes

Datum: 26.09.2012

Str.: 15

Číslo: 226

Rubrika: Názory

Autor: Maria Herczog

Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp> ▶

Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: péče (6), péči (3), ústavech (2), ústavů (2), sociální

Děti do kojeneckých ústavů a domovů nepatří

Je nezvratně prokázáno, že děti – všechny, ale zejména ty nejmenší – potřebují ke zdravému vývoji citový vztah k dospělým osobám. Pokud tuto roli nemohou z nějakého důvodu splnit vlastní rodiče, je dětem třeba náhradní rodinné péče. Sebelepší ústavní péče je vždy neosobní, s personálem střídajícím se po směnách a vysokou fluktuací. Ohrožuje dítě citovou deprivací, protože si nemůže na nikoho vytvořit pevnou vazbu.

Už v 50. letech minulého století publikoval britský psycholog John Bowlby rozsáhlou studii dokazující dlouhodobé poškození způsobené citovou deprivací u dětí v ústavech. To od té doby nebylo nikdy zpochybněno, ale naopak posíleno.

Také v Československu doložil vynikající dětský psycholog Zdeněk Matějček už téměř před půlstoletím, že u dětí v **ústavech** vznikají těžké vývojové poruchy. V nesvobodné společnosti 70. a 80. let mu však nebylo dostatečně nasloucháno.

Nevratná poškození mozku

Člověk je bytost citová, nejen biologický preparát, který by stačilo "vědecky" ošetřovat. Ostatně i exaktní výzkum posledních desetiletí potvrzuje, že citová deprivace u malých dětí má měřitelné biologické důsledky ve smyslu trvalého poškození mozku. Nejde tedy o spor rozumu a citu: rozum i cit jdou ruku v ruce. Tzv. bukureštský projekt dlouhodobým sledováním ukázal škodlivý vliv na vývoj mozku u dětí adoptovaných po rumunské revoluci z **ústavů**, s poruchami učení a chování způsobenými emoční deprivací.

Zatímco v západních zemích se vývoj už od 70. let odklonil od ústavní **péče** k podpoře rodin s problémy či náhradní rodinné **péči**, specifickým prvkem někdejšího východního bloku zůstal důraz na ústavní **péči** včetně tzv. kojeneckých **ústavů**. Děti je rodinám ve střední a východní Evropě odebíráno dodnes až desetkrát více než ve většině států západní Evropy. Zatímco ve Velké Británii je důvodem pro odebrání prakticky jen týrání či zneužívání dítěte, v postkomunistických zemích je důvodem i zdravotní postižení dítěte či rodičů, špatná **sociální** situace, "nedostatek rodičovských dovedností" a podobně.

Na světové úrovni však dnes existuje shoda odborníků, což se projevuje mimo jiné i v Úmluvě OSN o právech dítěte, jak je vykládána Výborem pro práva dítěte a rozpracována ve směrnici o alternativní **péči** o dítě (2009) a obecném komentáři Výboru č. 7 z roku 2005 o právech dítěte v raném věku. Podle směrnice je na prvním místě podpora původní rodiny. Není-li z nějakého důvodu možná (např. týrání dítěte), pak má být náhradní **péče** rodinného typu. Ústavní **péče** je až na posledním místě, co nejméně a na co nejkratší dobu. Děti do tří let se (s několika přísně definovanými výjimkami) nemají do ústavní **péče** umisťovat vůbec.

Přesně v těchto intencích je koncipován i velmi rozumný, vyvážený návrh novely českého zákona o sociálněprávní ochraně dětí předložený ministrem Drábkem. Nyní se zákon vrací Poslanecké sněmovně už potřetí, po odmítnutí Senátem a po vetu prezidenta Václava Klause.

Lze jen doufat, že se poslanci i na třetí pokus rozhodnou správně, v souladu s humanistickým směřováním české společnosti, ve snaze zajistit co nejlepší podmínky všem dětem v České republice.

Foto:

O autorovi: Maria Herczog, prezidentka Eurochild, členka Výboru OSN pro práva dítěte